ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 107 (4357) П'ЯТНИЦЯ, 6 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

Шановні працівники засобів масової інформації!

Щиро і сердечно вітаю вас з професійним святом — Днем журналіста!

У цей день хочу подякувати вам за плідну співпрацю, а також побажати, щоб ваша творчість приносила вам моральне і матеріальне задоволення. Вдячний вам за розуміння всіх непростих процесів в роботі українського парламенту. Ваша професія є суспільно важливою для демократичної розбудови України. Я завжди радий і відкритий до спілкування з представниками української журналістики. Зустрічі з вами дуже важливі для мене особисто. Від щирого серця бажаю вам творчих успіхів та великих здобутків в нелегкій журналістській праці. Бажаю здоров'я, особистого щастя, енергії та творчої наснаги.

Голова Верховної Ради Арсеній ЯЦЕНЮК.

Завжди на передовій

Колектив «Голосу України» від душі вітає своїх колег, усіх тих, хто своє життя присвятив Її Величності Журналістиці. Професії, яка вимагає не лише вміння писати, а й мужності, гострого почуття справедливості. Адже журналіст покликаний донести до кожного правдиве слово дійсності, передати людям те, чого не завжди може бачити й чути пересічний громадянин. Журналісти завжди на передовій і в мирний час, і в час воєнних подій. Згадуючи архівні «гарячі» репортажі з передової часів Великої Вітчизняної, з розпеченого жерла Чорнобильської АЕС, із сталеплавильних цехів та хліборобських ланів, вшануймо пам'ять тих, хто віддав своє життя «заради кількох рядків у газеті».

Бажаємо вам усім, дорогі наші колеги, міцного здоров'я, нових творчих сил. Нехай дух і воля кожного міцніють, а наснага ніколи не вичерпується.

Корюківський ЦПЗ № 4 вчетверте перший!

Корюківський центр поштового зв'язку № 4 вчетверте виборює перше місце у всеукраїнській акції «Голос України» — в кожну родину»! За перше півріччя 2008 року листоноші, оператори ЦПЗ зібрали найбільший в України «урожай» — 1679 передплатників! Причому у другому кварталі вони поліпшили цю значну цифру ще на 32 примірники.

Фото Юрія КЛЕЦЯ.

— Коли перший комп'ютер поїхав у Прилуцький ЦПЗ, який свого часу став переможцем «голосоукраїнської» акції, ми по-спортивному, з азартом загорілися теж здобути перемогу, — каже начальник Корюківського центру поштового зв'язку № 4 Олександр Якушин. — Ну чим ми гірші від прилучан? Я радий, що нам удається в нелегкій боротьбі виборювати першість під час декількох передплат. Завдяки успіхам в організації передплатних кампаній досить істотно поповнили комп'ютерне господарство ЦПЗ.

Справді, ось і за четверту перемогу в Корюківку редакція привезла два монітори, три принтери. Ця сучасна комп'ютерна техніка поліпшить роботу відділу передплати, операторів.

Корюківський центр поштового зв'язку № 4 — один з найкращих на Чернігівщині за підсумками передплати всіх видань. Колективи відділень зв'язку активно пропагують серед місцевого населення і місцеві, і загальнодержавні видання. Адже в такий спосіб дбають про зростання доходів зв'язківців, поштового відомства і, відповідно, забезпечення власного заробітку. Й у другому півріччі, як запевняє начальник відділу передплати ЦПЗ № 4 Світлана Дзвінчук, колектив листонош постарається не здати свої позиції. Ще у травні передплачено понад 600 примірників «Голосу України». Нині настають гарячі дні у передплаті газети Верховної Ради. У Корюківці сподіваються знову «взяти» головний приз акції. Що ж, ніхто проти цього не заперечує? Чи у другому півріччі головний приз помандрує в інше місце? Зрозуміло, на ці запитання дасть відповідь час. Усе залежатиме від поштовиків, їх азарту здобути перемогу. Тому всім хочеться побажати не зупинятися на досягнутому!

Сергій ПАВЛЕНКО.

На знімку: заступник головного редактора «Голосу України» Леонід Бровченко (праворуч) вручає головний приз акції «Голосу України» начальнику Корюківського центру поштового зв'язку № 4 Олександру Якушину (ліворуч) та його колегам.

КОРОТКО

- Щорічний соціальний форум «Україна третього тисячоліття: розквіт через консолідацію» відкрився у Києві.
- Уряд прийняв постанову про запровадження в Україні посади урядового уповноваженого з питань антикорупційної політики.
- Кількість зупинених шахт у Донецькій області досягла 20.
- Експерти наголошують, що Україна має сформувати системний підхід у реалізації своїх євроатлантичних прагнень.

(За повідомленнями Укрінформу.)

ФОТОФАКТ

Олена Новицька — переможець цьогорічного всеукраїнського конкурсу молодих журналістів у Черкасах. Вона навчається у школі №6 Кам'янця-Подільського, займається у міській літературній студії «Джерельце», член редколегії міжшкільної «малотиражки» «Форум», проходить стажування у кам'янець-подільському корпункті газети «Голос України».

Фото Віри ШПИЛЬОВОЇ.

ПОДІЇ

Думські «яструби»

Сьогодні в Санкт-Петербурзі відбудеться зустріч президентів України та Росії Віктора Ющенка і Дмитра Медведєва. Напередодні візиту до Росії українського лідера Державна Дума ухвалила звернення до Дмитра Медведєва із пропозицією розірвати Великий договір з Україною в разі, якщо Київ буде «форсувати свій вступ до НАТО». Заява вочевидь не поліпшить атмосферу переговорів, і якщо російський президент підтримає парламентаріїв, це може призвести до згортання відносин і до розпалення територіального конфлікту між двома країнами.

Однак варто пам'ятати, що «партія війни» в російській Державній Думі не визначає зовнішню політику Росії. Тому навряд чи звернення, ухвалене російськими законодавцями, наповниться конкретним змістом і буде обов'язковим для уряду і для президента Дмитра Медведєва.

СТОР. 6

Зустрінемося на фестивалі

Завтра в Донецьку, в парку культури і відпочинку імені Щербакова, відбудеться традиційний фестиваль преси, на якому традиційно буде представлено й куточок «Голосу України». На цей раз нашим партнером стане майстер кованих фігур Віктор Михальов та його учні, які покажуть своє мистецтво глядачам. Ми також очікуємо на юних вихованців школи журналістського мистецтва, якою опікується донецький корпункт газети. Під час фестивалю його гості зможуть поспілкуватися з представниками «Голосу України», поділитися своїми враженнями, пропозиціями та ідеями. Будемо раді бачити старих і нових друзів. А кожен, хто цього дня передплатить газету, отримає приз із символікою «Голосу України». Початок фестивалю — о 14.00, **інформує наш власкор Ліна КУЩ.**

Пилова буря знищила посіви

Потужна пилова буря пройшла кількома районами Хмельницької області, особливої шкоди заподіявши Теофіпольському та Білогірському. З таким аграрії стикаються вперше: вітер повиривав із землі молоді рослини кукурудзи та буряку. У згаданих районах постраждала майже п'ята частина посівів. Попередньо загальні втрати оцінюються у вісім мільйонів гривень. На спустілих полях господарники планують пересіяти гречку, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

Запоріжжя може залишитися без газу

Запорізький міський голова Євген Карташов терміново вилетів до Києва для зустрічі з президентом НАК «Енергетична компанія України» Олегом Дубиною. У столиці він хоче знайти вихід з критичної ситуації: національна компанія зажадала від концерну «Міські теплові мережі» до 15 червня повністю розрахуватися з боргами за спожитий протягом опалювального сезону природний газ. Ідеться про 70 мільйонів гривень. Ці кошти концерну заборгувало населення. Якщо не знайдуть компромісного рішення, Запоріжжя стане черговим після Івано-Франківська, Луганська та Харкова, де загасять котельні, **інформує наш власкор Микола МАНЬКО.**

Реконструюватимуть баталії понад тисяча учасників

Відбулася репетиція військово-історичної реконструкції батальних сцен Полтавської битви. Організувала її громадська організація «Департамент воєнно-культурної антропології» (керівник — заслужений художник України Олекса Руденко). У реконструкції взяли участь члени військово-історичних клубів із Москви та Санкт-Петербурга. Планується, що в рік відзначення епізоди битви відтворять понад тисяча людей. Уже є пропозиції від 60 українців, близько 40 росіян та 25 шведів, **повідомляє наш власкор Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.**

ДО ДНЯ ЖУРНАЛІСТА

«Поки я в політиці, вам завжди буде про що писати»

Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко привітала журналістів з професійним святом — Днем журналіста. «Якби я не пішла в політику і не була Прем'єр-міністром, то, напевно б, стала також журналістом. Адже це — найкраща професія. Так само як журналісти — найкращі люди у світі, — підкреслила Юлія Тимошенко. — Ви несете людям правду, істину, без яких не може існувати цивілізоване суспільство. Ви справді влада. І навіть не четверта, а перша, бо сильна, згуртована, чесна. Обіцяю вам, що поки я в політиці, вам завжди буде про що писати».

«Головне — боротися за справедливість»,

— наголосив у своєму привітанні з професійним святом народний депутат України від фракції БЮТ Віталій Корж

Ваше свято вже давно стало святом усіх чесних людей у нашій суперечливій державі, — йдеться у привітанні. — Вклоняюся тим, хто, не піддаючись спокусам, сміливо відкривають читачам голу правду. Бо журналіст — це завжди небайдужий громадянин. З вдячністю сприймаю кожну правдиву та повчальну публікацію, кожен добросовісний аналіз фактів і професійні логічні висновки чесного журналіста. Такі матеріали зміцнюють віру людей і бажання боротися за справедливість. Власне, оцей обов'язок — боротися за справедливість — стає головним у роботі й житті журналіста. Яскравий приклад вірності такому принципу нам подав Георгій Гонгадзе. Тому в цей значущий День Правдивої Журналістики ми схиляємо голови перед тими, хто залишився вірним своєму обов'язку до кінця.

Громадяни зможуть приватизувати кімнату в гуртожитку

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Ранкове і денне засідання 5 червня

На початку ранкового засідання Верховна Рада розглянула чотири законопроекти, які стосуються захисту прав мешканців гуртожитків. Зокрема, Михайло Сирота представив законопроект про внесення змін до Закону «Про приватизацію державного житлового фонду» (реєстр. №1199), який передбачає приватизацію кімнат у гуртожитках. Щоправда, звернувши увагу на необхідність захисту прав громадян стосовно приватизації кімнат в гуртожитках, він запропонував взяти за основу аналогічний законопроект народного депутата Анатолія Матвієнка та під час підготовки до другого читання об'єднати їх в один документ. Тож далі свій законопроект (реєстр. №1240) представив Анатолій Матвієнко. Він наголосив, що в даному випадку йдеться про захист прав людей, які «вже постарілі в цих гуртожитках». Після обговорення 420 народних депутатів проголосували за взяття цього документа за основу.

Далі Верховна Рада розглянула законопроект «Про введення мораторію на відчуження гуртожитків» (реєстр. № 1385). За словами автора законопроекту Миколи Деркача, після того, як у Верховній Раді було зареєстровано проект закону стосовно приватизації кімнат у гуртожитках, деякі керівники органів місцевого самоврядування, підприємств та установ різних форм власності прискорили процес виселення мешканців гуртожитків з метою їх подальшого перепрофілювання. Саме тому вкрай необхідно негайно запровадити мораторій на відчуження гуртожитків. Щоправда, він також запропонував взяти за основу аналогічний законопроект свого колеги Олександра Попова «Про забезпечення реалізації житлових прав мешканців гуртожитків» (реєстр. №2009). Тож далі свій законопроект представив О. Попов, який, нагадавши конституційні норми стосовно прав громадян на житло, зазначив, що його законопроект покликаний комплексно врегулювати правові, майнові, економічні, організаційні питання та відповідні правовідносини стосовно реалізації малозабезпеченими громадянами конституційного права на житло, які тривалий час на законних підставах проживають у малосімейних чи робітничих гуртожитках та не спроможні власними силами придбати чи побудувати власне житло. Під час обговорення Олег Зарубінський наголосив, що це питання потрібно вирішувати негайно, оскільки «кожен день життя мільйонів людей висить на волосині», адже їх намагаються виселити, а гуртожитки перепрофілювати. Після цього законопроект О. Попова 425 голосами було прийнято за основу. Верховна Рада дала протокольне доручення, щоб під час підготовки до другого читання законопроекти, які стосуються проблем гуртожитків, було об'єднано в один документ.

Затим народні депутати проголосували за утворення тимчасової слідчої комісії для з'ясування причин встановлення необґрунтовано високих цін на житло в Києві, інших містах України, а також невиконання забудовниками зобов'язань за договорами про інвестування в житлове будівництво. За словами одного з ініціаторів утворення ТСК Оксани Білозір («НУ—НС»), сьогодні за економічно обґрунтованої собівартості будівництва житла у Києві в 2,5—5 тисяч грн. за кв. м, його середня реалізаційна ціна становить 8—12 тисяч грн. за кв. м.

Після оголошеної на вимогу фракцій «НУ—НС» і БЮТ перерви, під час якої коаліція обговорювала кадрові питання, Андрій Портнов (БЮТ) повідомив, що він знімає свою кандидатуру на посаду голови Фонду держмайна, оскільки в іншому разі «НУ—НС» відмовляється голосувати за звільнення з посади Валентини Семенюк. Щоправда, В'ячеслав Кириленко зазначив, що це «не «НУ—НС» зняв кандидатуру А. Портнова, а він сам зняв її своєю критикою на адресу Президента». Він закликав уряд внести на посаду голови Фонду держмайна нову кандидатуру.

Утім, А. Яценюк зазначив, що розгляд цього питання стримує недосягнення згоди всередині коаліції стосовно кандидатури на посаду голови Фонду держмайна. Тож тільки-но такої згоди буде досягнуто, Верховна Рада зможе викликати В. Семенюк для звіту перед народними депутатами. «Не виносьте сміття з хати, приміть рішення в коаліції, і ми його негайно приймемо, бо тільки парламент почав нормально працювати, як ви підкидаєте поліно у вогонь», — звернувся А. Яценюк до представників коаліції.

Також А. Яценюк зазначив, що парламент не може оминути заяву Державної Думи Росії стосовно можливості розірвання великого українсько-російського договору. Він зазначив, що за останні вісім місяців Верховна Рада не ухвалила жодної різкої заяви стосовно українсько-російських відносин, і було б доцільно не ухвалювати і сьогодні жодних заяв. Однак парламент не може залишатися осторонь цього питання, а крім того, законодавство та Регламент передбачають необхідність ухвалення заяви з цього приводу. Тому Голова Верховної Ради доручив голові профільного комітету Олегу Білорусу провести засідання із депутатами Державної Думи РФ та після цього внести на розгляд Верховної Ради проект заяви із зверненням до Президента та уряду України щодо виконання великого договору між Україною і Російською Федерацією та стосовно подальшої перспективи розвитку українсько-російських відносин. «Наша основна мета — налагодження стосунків, а не інспірування протистояння», — зазначив А. Яценюк.

На початку ранкового засідання Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк оголосив хвилину мовчання у зв'язку зі смертю народного депутата Івана Герасимова.

Народні обранці привітали з днем народження Петра Цибенка.

Також учора народні депутати утворили низку тимчасових слідчих комісій Верховної Ради: ТСК з питань з'ясування обставин порушення Конституції та законодавства Севастопольською міськдержадміністрацією та Севастопольською міськрадою, іншими органами влади в області земельних відносин, а також численних службових зловживань та розкрадання державних коштів при виконанні робіт за програмою соціально-економічного розвитку Севастополя; ТСК з розслідування обставин будівництва металургійного заводу в Білоцерківському районі Київської області і можливої шкоди, якої може бути завдано довкіллю; ТСК з розслідування причин смерті 17-річного підлітка у Краматорську Донецької області і масових ускладнень після проведення вакцинації проти кору та краснухи; ТСК з питань розслідування фактів порушення Тернопільською міськрадою Конституції, Земельного кодексу, невиконання рішень судів при відведенні та передачі у користування земельних ділянок, інших зловживань під час розпорядження об'єктами комунальної власності.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Адам Мартинюк, Олександр Кузьмук, Петро Симоненко.

Зарплата в конвертах старість не забезпечить

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Зрівнялівки при виплаті пенсій не повинно бути, їх розміри мають бути достойними і відповідати трудовому внеску кожного громадянина України. Такий головний лейтмотив розмови під час «круглого столу» на тему: «Шляхи подальшого вдосконалення пенсійної реформи в Україні», який відбувся на Волині. Його ініціаторами стали Комітет Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, Пенсійний фонд, Міністерство праці та соціальної політики, Міністерство економіки, Рада ветеранів, Федерація профспілок України.

Голова Комітету Верховної Ради України в справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Валерій Сушкевич, зокрема, відзначив:

— На жаль, за останні роки темпи пенсійного реформування суттєво сповільнилися. Політична домінанта, яка існує в суспільстві, спрацювала на негатив у пенсійній реформі. Робота Пенсійного фонду, самої системи реформування була заблокована відповідними політичними діями. І на початок 2008 року 90 відсотків пенсіонерів отримували мінімальну пенсію. Фактично вони мали пенсійну виплату, а не пенсію. Адже вона не залежала від заробітної плати і стажу роботи. Із задоволенням хочу сказати, що саме в 2008 році уряд уперше серйозно подивився на пенсію з точки зору її залежності від стажу роботи і заробітної плати. Це відчули на собі 13,1 мільйона осіб, яким були перераховані пенсії. Більш як на 60 відсотків було підвищено мінімальну пенсійну виплату. Варто відзначити, що в 2,7 разу збільшилася кількість пенсіонерів, розмір пенсії яких перевищує півтори тисячі гривень, у 2,2 разу зросла кількість одержувачів пенсій в розмірі від тисячі до півтора тисяч гривень, в 1,4 разу збільшилося число осіб, чия пенсія становить від 500 до тисячі гривень, і водночас у 6,6 раза зменшилась чисельність пенсіонерів, які отримують пенсію близько 400 гривень.

Багато уваги було приділено стратегічним напрямам пенсійного реформування, подальшому виконанню закону про обов'язкове державне пенсійне страхування. Йшлося також про запровадження в майбутньому накопичувальної системи формування Пенсійного фонду, діяльність недержавних пенсійних фондів.

Голова правління Пенсійного фонду Олексій Зарудний у своєму виступі зупинився на проблемних питаннях, які призводять до втрат пенсійного бюджету. Зокрема, стосовно виплат зарплат у так званих конвертах, заборгованості перед Пенсійним фондом підприємств, проти яких порушено справи про банкрутство, недоліків законодавства щодо сплати пенсійних платежів малим і середнім бізнесом.

За підсумками роботи «круглого столу» будуть підготовлені рекомендації уряду, які дозволять прискорити реформування пенсійної системи України.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

На знімку (зліва направо): начальник головного управління Пенсійного фонду України Петро Філіпчук, голова правління Пенсійного фонду України Олексій Зарудний, головний спеціаліст Волинської облдержадміністрації Мирон Козак.

Фото автора.

Уряд уперше серйозно подивився на пенсію з точки зору її залежності від стажу роботи і заробітної плати

ДО ПАРЛАМЕНТСЬКИХ СЛУХАНЬ

Захист прав трудящих

Сьогодні у Верховній Раді відбудуться парламентські слухання «Про хід виконання в Україні Європейської соціальної хартії (переглянутої)», зініційовані Комітетом з питань соціальної політики та праці.

Європейська соціальна хартія є одним із основних документів Ради Європи у сфері захисту прав людини разом із Європейською конвенцією про захист прав людини та основних свобод. Конвенція захищає громадянські та політичні права, а хартія присвячена захисту соціальних та економічних прав трудящих. Ратифікація Європейської соціальної хартії (переглянутої), що відбулася в українському парламенті 14 вересня 2006 року, була одним із зобов'язань, узятих на себе Україною під час вступу до Ради Європи, а також при підписанні цього документа 7 травня 1999 року. Приєднання України до Європейської хартії мало на меті забезпечити надійні передумови реалізації прав та свобод громадян у всіх проявах, а також сприяти розвиткові національної політики у сфері соціального забезпечення відповідно до європейських норм і стандартів.

Усі положення хартії умовно розподілено на такі тематичні групи: 1) зайнятість, професійне навчання та рівні можливості; 2) охорона здоров'я, соціальне забезпечення та соціальний захист; 3) трудові права; 4) діти, сім'я, мігранти. Україна приєдналася до 27 статей та 74 пунктів хартії. Не ратифіковано три з дев'яти обов'язкових статей — про право на соціальне забезпечення (оскільки необхідно підготувати систему соціального забезпечення на такому рівні, який принаймні необхідний для ратифікації Європейського кодексу соціального забезпечення), про право на соціальну та медичну допомогу (оскільки необхідно застосовувати положення цієї статті на засадах рівності між своїми громадянами та громадянами інших сторін, що перебувають на законних підставах), а також про право трудящих-мігрантів і членів їхніх сімей на захист і допомогу (оскільки кожна країна передусім турбується про власних громадян). До 31 жовтня 2008 року наша держава має підготувати та подати першу доповідь стосовно статей другої групи відповідно до взятих на себе зобов'язань під час ратифікації.

«Дотримання норм і стандартів Європейської соціальної хартії (переглянутої) є однією з умов успішної реалізації європейських прагнень України і вимагає конструктивної співпраці уряду, Верховної Ради, центральних органів виконавчої влади, соціальних партнерів», — наголосив голова Комітету з питань соціальної політики та праці Василь Хара.

Юліана ШЕВЧУК.

ФОТОФАКТ

У Верховній Раді України відкрито спеціалізовану виставку спортивних товарів та послуг компаній—членів асоціації «Спортивна індустрія України» за сприяння комітетів Верховної Ради України з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму й у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів.

На знімку: **представниця асоціації «Спортивна індустрія України» Наталія Юрченко.**

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Звітувати перед парламентом — це звітувати перед усією Україною

Відкриваючи учора засідання опозиційного уряду, його глава — лідер Партії регіонів Віктор Янукович закликав колег проаналізувати ситуацію, яка складається в економіці та соціальній сфері в країні. Щоправда, відразу поділився загальними висновками про те, що темпи економічного зростання скорочуються, і це відчувають вітчизняні товаровиробники та населення. Те саме стосується і доходів громадян, котрі, за словами В. Януковича, «з'їдаються постійним зростанням цін на всі товари». Водночас глава опозиційного уряду зазначив: «Ми ніколи з цього не раділи, бо так само несемо відповідальність за погіршення ситуації в країні». Саме тому опозиційний уряд повинен впливати на перебіг економічних процесів у державі, хоча це не дуже легко, бо «уряд ще не звітував перед парламентом». У зв'язку з цим В. Янукович зазначив, що «звітувати перед парламентом — це звітувати перед усією Україною». Тож опозиційний уряд робить висновок, що влада не хоче визнавати своїх прорахунків.

Тим часом, зазначив В. Янукович, почало згортатися виробництво в низці галузей економіки, зокрема, в будівництві, що свідчить про скорочення інвестицій. А одночасне зростання імпорту означає, що вітчизняні товари замінюються іноземними, і це призведе до погіршення ситуації в країні. Далі опозиційному уряду було запропоновано розглянути ситуацію у Збройних силах та проаналізувати, якими шляхами йде військова реформа і до чого це призведе. Ще одне питання — розвиток вугільної галузі. В. Янукович зазначив: якщо вона не розвиватиметься, то занепад очікуватиме і металургійну галузь, котра дає Україні левову частку валютних надходжень. Звертаючись до колег із опозиційного уряду, В. Янукович закликав їх давати конкретні пропозиції стосовно вирішення проблем, бо «коаліція робить вигляд, що проблем не існує, та вирішує лише другорядні питання». А це, на його думку, означає, що насправді коаліція веде боротьбу за владу в країні, а про саму країну забуває.

Сергій ІВАНІВ.

ГЕРАСИМОВ Іван Олександрович

4 червня 2008 року після тяжкої тривалої хвороби пішов із життя народний депутат України, член фракції Комуністичної партії України, голова підкомітету з питань законодавчого забезпечення ветеранів війни та праці, інших громадян похилого віку Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, генерал армії, голова Ради Організації ветеранів України ГЕРАСИМОВ Іван Олександрович. Герасимов І. О. народився 8 серпня 1921 року в селі Пестровка (Башкирська АРСР, Росія).

З перших днів Великої Вітчизняної вчорашній курсант Ульянівського бронетанкового училища — на фронті. Пройшов шлях від командира взводу до командира танкового полку.

У повоєнний час закінчив Військову академію бронетанкових і механізованих військ (1955 р.) і Військову академію Генерального штабу Збройних Сил СРСР (1966 р.).

Герасимов І. О. призначався на високі військові посади, зокрема першого заступника командувача військ Прикарпатського військового округу, головнокомандувача Північної групи військ, командувача військ Київського військового округу, головнокомандувача військ Південно-Західного напряму.

Обирався депутатом Верховної Ради СРСР восьмого-одинадцятого скликань.

Народний депутат України четвертого-шостого скликань.

Учасник ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС.

Нагороджений багатьма орденами та медалями Радянського Союзу, зокрема двома орденами Леніна, орденом Жовтневої Революції, трьома орденами Червоного Прапора і двома — Червоної Зірки. Герой України.

Нагороджений Почесною Відзнакою Президента України, орденами Богдана Хмельницького I, II, III ступенів.

Відійшла у вічність Людина з великої літери, яка всі свої сили, талант, енергію — воїна-захисника рідної землі, визначного воєначальника, парламентарія, активного громадського діяча, пристрасного поборника прав та інтересів ветеранів — віддала самовідданому служінню Вітчизні.

Світла пам'ять про Івана Олександровича Герасимова назавжди збережеться в наших вдячних серцях.

**Арсеній ЯЦЕНЮК,
Віктор ЯНУКОВИЧ,
Іван КИРИЛЕНКО,
В'ячеслав КИРИЛЕНКО,
Петро СИМОНЕНКО,
Володимир ЛИТВИН,
Валерій СУШКЕВИЧ,
Адам МАРТИНЮК,
Валентин МАТВЄЄВ,**

Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк направив телеграму-співчуття сім'ї народного депутата України Івана Герасимова у зв'язку з його смертю.

«Шановні Олександре, Ольго, Наталіє!

Прийміть мої найглибші співчуття у зв'язку з непоправною втратою — смертю Вашого батька Івана Олександровича. Відійшла у вічність людина, яка ділила з вами на життєвому шляху радощі й негаразди, завжди була Вашим вірним другом і порадником, мудрим батьком.

Нічим не виміряти біль від великого горя і ніщо не в змозі пом'якшити його гіркоту. Хай допоможуть Вам у цей важкий час підтримка рідних і близьких людей, численних і добрих друзів. Хай земля буде йому пухом».

Прес-служба Верховної Ради України.

* * *

Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко висловила співчуття у зв'язку зі смертю народного депутата України Івана Герасимова та направила телеграму-співчуття родині.

«Висловлюю глибокі співчуття у зв'язку з тяжкою непоправною втратою — смертю Героя України, видатного політичного, державного і громадського діяча, народного депутата України трьох скликань Герасимова Івана Олександровича. Світла пам'ять про Івана Олександровича, людину високої духовності і честі, справжнього громадянина і лідера, назавжди залишиться в серцях усіх, хто з ним спілкувався, працював і щиро поважав за відданість Україні і відповідальність перед народом», — йдеться у телеграмі.

* * *

Фракція комуністів у Верховній Раді України з глибоким сумом сповіщає про смерть

**ГЕРАСИМОВА
ІВАНА ОЛЕКСАНДРОВИЧА**

— народного депутата України четвертого, п'ятого та шостого скликань, члена Фракції комуністів, голови підкомітету з питань законодавчого забезпечення, соціального захисту ветеранів війни та праці, інших громадян похилого віку Комітету у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Верховної Ради України, голови Ради Організації ветеранів України, генерала армії, активного учасника Великої Вітчизняної війни, відзначеного багатьма державними нагородами Союзу РСР та України, і висловлює глибоке співчуття рідним і близьким покійного.

Від нас пішов вірний син нашої Вітчизни, який віддав все яскраве, подвижницьке життя служінню своєму народу.

* * *

Депутатська фракція Партії регіонів висловлює глибокі співчуття родині та близьким, фракції Комуністичної партії України з приводу тяжкої непоправної втрати — смерті народного депутата України, Героя України

**ГЕРАСИМОВА
Івана Олександровича.**

З глибоким сумом та скорботою Депутатська фракція Партії регіонів у Верховній Раді України.

* * *

Комітет Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів і працівники секретаріату висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким народного депутата України, голови підкомітету з питань законодавчого забезпечення соціального захисту ветеранів війни та праці, інших громадян похилого віку з приводу тяжкої і непоправної втрати — смерті Івана Олександровича Герасимова.

Народний депутат Микола Томенко закликає не допустити ліквідації Національного природного парку «Синевир» *(Укрінформ)*

До 1 вересня в кожному районі Сумщини буде створено центр соціального обслуговування пенсіонерів та одиноких непрацездатних громадян *(Укрінформ)*

У НОМЕР

Ми — ваше віддзеркалення

6 червня — День журналіста. Доречно поговорити про проблеми нашої професії.

Пам'ятаю, раніше формула «по радіо так говорили» або «в газеті так писали» вважалася аксіомою, що не потребувала додаткових аргументів. Тоді друковане слово мало величезний авторитет, а сьогодні можна лише згадувати ті часи. Чому так? Можливо, через те, що журналістика, як і вся країна, перейшла на комерційні рейки, і не те що статті, а й цілі газети та телеканали почали продаватися. Однак подібний шлях розвитку журналістики проходять усі країни, що розвиваються.

Результатом таких трансформаційних процесів буде, в кращому разі, встановлення журналістики соціальної відповідальності. Коли журналіст та редакція, де він працює, дотримуватимуться кодексу честі. Це, передусім, передбачатиме, що журналіст неупереджено ставитиметься до фактів та, грубо кажучи, не братиме грошей від тих осіб, про яких пише. У гіршому разі ми скотимося до продажної журналістики, коли політики та бізнесмени використовуватимуть шпальти газет та ефірний час для самореклами і боротьби з конкурентами. Що ми зараз й спостерігаємо.

Але шановний читач дуже помиляється, якщо думає, що трансформація наших ЗМІ — справа лише журналістів та можновладців. Насправді тут все як ніколи залежить від вас. Від того, яку програму ви дивитеся, від того, яку ви купуєте газету.

Специфіка нашої діяльності в тому, що ми є вашим віддзеркаленням. В основному ми пишемо лише те, що ви хочете прочитати. Ось, скажімо, інформації про конкурс дитячого малюнка та пограбування банку. З освітньої точки зору, краще було б написати про конкурс, але більшості цікавіше буде почитати про банк. Рейтинги повідомлень у інформагентствах показують, що найпопулярнішими є саме скандальні та негативні новини. Тому на них «полюють», і саме вони потрапляють на перші шпальти. Ви скажете, а чому ж газети не виховують суспільство, не несуть, так би мовити, «добре і світле»? Дуже просто — видання, переповнене нескандальним позитивом, ви просто не купите.

Наша газета у цій дуже складній медіа-ситуації намагається пройти між Сциллою і Харибдою. Тобто ми прагнемо не лише «вполювати» скандал, а й розповісти про складні, на перший погляд, не дуже читабельні для широкого загалу речі. Але це можливо лише через те, що ми віримо в наших читачів, у те, що їм потрібні не тільки «хліб та видовища», а й правда життя.

Тетяна ПАСОВА.

***

До професійного свята журналістам області презентували гімн журналістів Рівненщини, авторами якого є ветеран ЗМІ Петро Велесик та проректор місцевого університету, інформує наш власкор Олександра ЮРКОВА.

У країні процвітає рибне браконьєрство

За офіційною статистикою, кількість риби в українських водоймах катастрофічно скорочується. Головна причина — браконьєри. Тіньовий рибний промисел, який приносить мільйони, процвітає. Рейди екологічної, рибної інспекцій навіть із залученням міліції — малоефективні.

За словами директора Київського еколого-культурного центру Володимира Борейка, незважаючи на заборону, на ринках столиці вільно продаються різні браконьєрські знаряддя лову: сітки, гарпуни, електровудочки. В цьому переконався кореспондент «Голосу України», завітавши на Святошинський ринок. Ходити довелося недовго. Один із продавців погодився продати риболовну сітку за 60 гривень.

— Нею за годину можна впіймати близько 500 рибин, — гордо зауважує чоловік. — Є також у нас саморобна бомба для глушіння риби. Однак коштує вона 1000 гривень. Беріть, вона окупиться за одне використання.

Користуватися сітками, гарпунами, електричними вудками забороняє пункт 3.15 Правил любительського і спортивного рибальства у водних об'єктах України, — каже Володимир Євгенович.

Проблема браконьєрства сьогодні набула особливої гостроти, — розповідає голова Громади рибалок України Андрій Неліпа. — Щороку рибні запаси зменшуються. Браконьєри продовжують виловлювати рибу в особливо великих обсягах, мають спеціальні транспортні засоби і власну мережу збуту продукції. Так, у Дніпрі лише за останні роки кількість риби зменшилася в кілька разів. Закон не передбачає серйозних покарань — найчастіше порушники відбуваються адміністративною відповідальністю. Щоб успішно боротися із браконьєрами, необхідно надати повноваження громадським інспекторам. Адже нині на 63 тисячі водойм у нас налічується 900 офіційних рибінспекторів. Вони фізично не встигають полювати за всіма порушниками.

За інформацією юриста «Екоправо-Київ» Галини Левіної, щоб припинити незаконний продаж браконьєрських снастей необхідно ввести відповідні доповнення до Правил торгівлі на ринках, які забороняють їх реалізацію. Адже саме це дає юридичну основу правоохоронним органам штрафувати порушників. Близько 40 міст України вже прийняли такі доповнення, і ситуація там змінилася на краще. А от виконкоми Донецька, Одеси і Львова під різними приводами відмовляються затвердити їх.

Олександр ПЕКНИЙ.
Мал. Віктора ПОПОВА.

Яблука збиратимуть... комбайном

Незвичний сорт яблунь висадили на 300-гектарній площі біля села Василівка Тиврівського району на Вінниччині. Науковці називають їх ре-сорти. Саджанці — бельгійські та італійські.

— Плоди на таких деревах ростуть близько до стовбура, — каже генеральний директор підприємства з переробки фруктів та ягід ТОВ «Аграна Фрут Україна» Віктор Харьков. — Тому врожай збирають не вручну, а... комбайном.

Догляд за таким садом теж здійснюють за допомогою техніки. Особливість ре-сортів ще й у тому, що в них міцна коренева система, тому не потребують багато вологи. Не застосовують для таких дерев спеціальних опор. Найголовніше — під час догляду за такими насадженнями не застосовуватимуть хімічні засоби захисту, наголошує співрозмовник. Інноваційний проект, який розпочало ТОВ «Аграна Фрут Україна», передбачає створення на території області більше трьох тисяч гектарів садів аналогічних ре-сортів. Перші саджанці в молодому саду поклали в землю урочисто — дерева висаджували під музичний супровід у виконанні народного фольклорного гурту «Вишня». Кожен з його учасників у національному вбранні також посадив свою яблуню. За словами господаря саду, директора ТОВ «Агро-Еталон» Гачая Шафієва, поряд з новим садом збудують сучасний холодильник на 12 тисяч тонн фруктів.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

За землю порубали сільського голову

Два удари сокирою дістав сільський голова села Долішній Шепіт Вижницького району від односельця під час спроби виконати рішення суду і звільнити самовільно захоплену ділянку. Потерпілий у тяжкому стані доправлений до районної лікарні. Попередній діагноз: забій нирки та відкрита черепно-мозкова травма. Скоїв це 42-річний житель села. Підозрюваного затримали. Тим часом відсутність нормальних регуляторних актів щодо сільської землі робить земельні питання гострими, як лезо.

Сергій СУЛИМА.

Чернівецька область.

Дав хабара і отримав фальшивку

У Талалаївському районі, що на Чернігівщині, співробітники спецвідділу боротьби з хабарництвом зафіксували передачу хабара на 10 тисяч гривень сільському голові. За таку суму приватний підприємець з райцентру отримав фальшиве рішення сільської ради про виділення йому трьох соток під будівництво магазину. Сільського голову направили до ізолятора тимчасового утримання, а прокуратура району порушила кримінальну справу.

Сергій ПАВЛЕНКО.

Будівник шахт для запуску балістичних ракет обрав газету Верховної Ради

Григорій Приходько (ліворуч) з власним кореспондентом «Голосу України» у Кіровоградській області Петром Мельником.

ПЕРЕДПЛАТИВ І ВИГРАВ

— І справа тут не лише у великій інформаційній насиченості, — зазначає Григорій Іванович Приходько, будівельник з піввіковим стажем, житель села Бірок Олександрійського району, — і не в доступності видання, хоч це мені дуже подобається. Але насамперед, як християнин, я відчуваю в ній дух людяності, добра, християнської любові до ближнього.

Григорій Іванович з 1953 року будував шахти для запуску балістичних ракет на південному Уралі, працював на Байкальському целюлозно-графітному комбінаті, в місті Ангарську. У Бірки повернувся 1982 року. З «Голосом України» познайомився практично з перших номерів. Після цього, з різних причин, декілька разів покидав передплачувати її, але знову і знову повертався. Сьогодні, запевняє Григорій Приходько, газета допомагає йому в багатьох сферах життя. І в духовній, і в господарській, і в правовому полі. А загалом вважає видання найсправедливішим з усіх, які читав.

За результатами розіграшу подарунків серед передплатників на перше півріччя нинішнього року Г. Приходько став власником радіоприймача.

Вітаємо Григорія Івановича, будемо раді бачити його серед читачів газети ще багато-багато років.

Петро МЕЛЬНИК.

У Дніпрі лише за останні роки кількість риби зменшилася в кілька разів

Владні крісла посідають безграмотні. Екологічно

Студенти Національного авіаційного університету, які проходять у Кам'янці-Подільському екологічну практику, приєдналися до зібрання «Кам'янцю-Подільському — здорове і чисте довкілля». Активісти закликали до бережливого ставлення до природи. Тим часом самих кам'янчан турбує низька якість питної води, забруднення ґрунтів, неочищені промислові стічні води, викиди промислових підприємств та в результаті спалювання сміття. А ще знищення зелених насаджень, нелегальні смітники, відсутність екологічно чистого транспорту тощо. Вимоги вручили новообраному міському голові Анатолію Нестеруку і сподіваються на радикальні зміни. Якби посадовці не зігнорували зібрання, а приєдналися до мітингуючих, то почули б, що головною причиною погіршання стану довкілля та змін клімату активісти вважають екологічну безграмотність представників владних структур, а також бізнесу та населення.

Віра ШПИЛЬОВА.

Хмельницька область.

На знімку: екологи та громадські активісти на майдані перед міською радою.

Фото автора.

Товар мимо пункту пропуску до знайомих не доїхав

Луганські прикордонники відділу прикордонної служби «Краснодон» спільно з працівниками митниці, СБУ та податкової міліції виявили контрабандний товар більш ніж на 245 тис. гривень. Невідомого громадянина, що намагався перемістити свій вантаж мимо пункту пропуску через річку Велика Кам'янка, помітили прикордонники під час патрулювання. Зі слів затриманого, він їхав до своїх російських знайомих. У ході оперативних дій приблизно в 300 метрах від місця його затримання в селищі Нижня Герасимівна у покинутій приватній будівлі виявили цілий склад товару — 24 тюки жіночих босоніжок, два тюки чоловічих светрів. Вантаж передали співробітникам Луганської митниці.

Алла АНТІПОВА.

Росіяни заборгували севастопольським пенсіонерам

З більш ніж шести мільйонів гривень заборгованості перед Пенсійним фондом України практично половина — за будуправлінням Чорноморського флоту РФ. На цей факт звернула увагу журналістів заступник голови Севастопольської МДА Ірина Цокур. А начальник Головного управління Пенсійного фонду України в Севастополі Тетяна Кравцова уточнила: два мільйони дев'ятсот шістдесят дві тисячі. Вона наголосила, що очолюване нею відомство звернулося по допомогу в прокуратуру, УБОЗ і севастопольське управління СБУ. Зі свого боку, міськдержадміністрація направила листа до органів прокуратури РФ. Керівник Військової прокуратури Північно-Кавказького військового округу уже надіслав відповідь про те, що папери відправили у відповідні інстанції для вжиття заходів. Ірина Цокур сподівається, що в результаті спільної роботи українських і російських правоохоронців «... у червні і липні ми вже не говоритимемо про заборгованість будівельного управління ЧФ РФ».

Микола МАГДИЧ.

Ізраїльська компанія має намір будувати житло в Полтаві

Міський голова Андрій Матковський прийняв у себе генерального директора ізраїльської компанії «ЗедЕмЕйч Хаммерман Груп» Хайма Фейгліна. Приводом стало обговорення комплексної забудови майбутнього мікрорайону, в якій має взяти участь ізраїльська сторона. Передбачається зведення багатоповерхівок та об'єктів обслуговування їхніх мешканців. Нині для укладення угоди вивчають та оформляють відповідні документи.

«ЗедЕмЕйч Хаммерман Груп» об'єднує відомі компанії із сорокарічним досвідом роботи, які задіяні в широкій сфері будівництва та нерухомості. На їхньому рахунку — 54 будинки в Польщі, чимало квартир в Єрусалимі, Тель-Авіві, Хайфі, а також школи, офіси, супермаркети, заводи і комерційні центри. Міський голова представив гостям й інші інвестиційні проекти, зокрема й стосовно спорудження в Полтаві аквапарку та гірськолижної траси зі штучним покриттям.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

Прогулянка на квадроциклі завершилася трагедією

Весела прогулянка на батьковому квадроциклі шістнадцятирічної школярки Еллади з Дніпропетровська разом із п'ятнадцятирічною подругою Христиною, що приїхали погостювати на дачу в село Орлівщина, завершилася трагічно. Зауважу, що на пошуки зниклих дівчат батьки-бізнесмени підняли майже триста рятувальників МНС, внутрішніх військ та правоохоронців. З допомогою гвинтокрила та інших технічних засобів лише наступного дня виявили їх у зарослому кущами кюветі Самарського лісу. Від отриманих травм одна з них померла, а іншу в непритомному стані доставили до реанімаційного відділення Дніпропетровської обласної дитячої лікарні, де нині триває боротьба за її життя. В облдержавтоінспекції нам пояснили, що чотириколісний мотоцикл на жорстких поверхнях у невмілих руках є надто нестійким, а за перевищення швидкості — вкрай небезпечним.

Михайло СКОРИК.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У Києві завершено прокладання тунелю до майбутньої станції «Голосіївська», яку разом з двома іншими — «Деміївською» й «Васильківською» — метробудівці обіцяють відкрити наприкінці цього року.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Пікетувальники разом з депутатами намагалися зірвати роботу семінару про НАТО

У Сімферополі правоохоронці змушені були створити заслін, щоб втримати навколо Будинку офіцерів більше сотні активістів Компартії, блоку Вітренко, «Русского блока» та Партії регіонів, які виступали проти роботи семінару на тему: «Політичні, економічні й оборонні переваги північно-атлантичної інтеграції України». Організований Всеукраїнським громадським об'єднанням «Громадська ліга Україна—НАТО» й організацією «Кримська правиця» за підтримки посольства США в Україні захід зібрав близько 200 держслужбовців, представників громадських організацій і політичних партій, силових структур і студентів.

Правоохоронці розповіли, що організували охорону, передбачаючи можливу провокацію та у відповідь на заяви депутатів, які погрожували «ми їм все одно поб'ємо морди і все там рознесемо». Дії пікетувальників, які кілька годин виявляли свою агресивність, правоохоронці називають неправомірними і планують звернутися з позовом до прокуратури. Протестанти робили все для того, щоб прорватися до зали, де проходив семінар, і зірвати його роботу. Весь цей час з натовпу, в якому були прапори і плакати «Гоним НАТО в шею», звучали агресивні заклики до безпорядків і повстання. Кримським депутатам В'ячеславу Захарову та Олегу Радзивілову вдалося прорватися через кордон міліції, однак поскандалити в залі, де проходив семінар, їм не дали правоохоронці. Глава «Громадської ліги Україна—НАТО» Сергій Джорж зауважив, що таке штучне нагнітання, некоректну реакцію політичних опонентів зустріли лише в Криму. Подібні ж інформаційно-консультативні центри, яких поки що 20, невдовзі відкриють по всій Україні.

Віктор ХОМЕНКО.

СВІТ КОРОТКО

УКРАЇНА

Олімпійська чемпіонка готує «бомбу» для Європи

Не встигли вщухнути пристрасті навколо пісенного конкурсу Євробачення, як у Києві вже почали пакувати валізи на змагання танцювальне. Рішенням національної телекомпанії України у шотландське місто Глазго (місце проведення Євробачення) від нашої держави цьогоріч поїдуть олімпійська чемпіонка Лілія Подкопаєва та танцівник, призер міжнародних конкурсів Кирило Хітров.

Річ у тім, що цього року змінилися правила танцювального Євробачення: кожна країна-учасник має обрати одну змішану пару (професійного танцівника та особу, відому в іншій сфері). За словами Василя Ілащука, виконуючого обов'язки президента НТКУ, рішення про участь саме цієї пари було одностайним. Тож НТКУ не мала жодних проблем із жеребкуванням.

Самі ж Ліля та Кирило хоча й не обіцяють перемоги, однак запевняють, що викладуться на всі 100. Пара вже навіть розпочала тренування, щоб до 6 вересня, коли у Глазго відбудеться танцювальне Євробачення, відшліфувати майбутній виступ до дрібниць. Рецепт перемоги від пари Хітров—Подкопаєва простий: «Потрібно просто бути на дві голови сильнішими за всіх суперників». Останніх, до слова, буде щонайменше 16, однак точна кількість учасників поки що невідома.

Що ж до умов змагання, то на ньому потрібно не просто представити двохвилинний номер із елементами стандартних або латинських танців, а й додати до танцю, музики та костюмів дрібку національного колориту. Що саме буде українською «бомбою, що розірве Європу», ще не вирішено, однак Лілія Подкопаєва радить готуватися до гучного вибуху.

Цікаво, що одним із суперників українців стане колишній учасник (переможець) проекту «Танці з зірками» поляк Марчін Мрочек. Сподіваємося, що дуель між колишніми суперниками по проекту не буде єдиною цікавинкою конкурсу.

Анна БОЙКО.

СЛОВЕНІЯ

На АЕС сталася аварія

Єврокомісія попереджає країни Євросоюзу про можливу радіаційну небезпеку через інцидент на АЕС «Крско» у Словенії. Як сказано в заяві, на АЕС стався витік охолоджуючої рідини, після чого станція була закрита для з'ясування причин інциденту. У свою чергу, представники Міністерства навколишнього середовища Словенії стверджують, що інцидент загрози не становить. Проте, до з'ясування всіх обставин робота реактора повністю припинена.

ПОЛЬЩА

Вибух на шахті: є жертви

На шахті «Бориня» в середу ввечері стався вибух метану. Загинули четверо шахтарів, ще 13 осіб дістали поранення різного ступеня тяжкості. В районі вибуху в шахті перебували 32 гірники. Шахта «Бориня» розташована в Сілезії (південь Польщі). Забій, де стався вибух метану, планується законсервувати.

У НОМЕР

Думські «яструби»

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Імперський думський демарш виник з подачі дуже невеликої групи депутатів, які мають величезний вплив на спікера парламенту Бориса Гризлова. Це депутати, що входять у комітет у справах СНД на чолі з Костянтином Затуліним і низкою депутатів із фракції ЛДПР. За одностайною думкою місцевих політичних експертів, «вони давно видають свої власні інтереси за державні».

Те, що звернення має лише пропагандистське значення, не викликає сумнівів. Ніхто з російського МЗС, тим паче з адміністрації президента або уряду, не був ознайомлений з документом, який ухвалювали з «голосу», без обговорення в комітетах і Раді Державної Думи.

Парламентські «яструби» і «друзі України» дуже поспішали проголосувати за звернення лишень з однієї причини: сьогодні президенти України й Росії зустрічаються на Економічному форумі в Санкт-Петербурзі. Російська «партія війни» прозоро натякнула молодому президентові, що не терпітиме ніякої антипутінської лібералізації зовнішньополітичного курсу Росії, особливо стосовно України.

Російська пропагандистська машина намертво прив'язала новообраного президента до політичного авторитаризму Путіна, до його політичної стратегії. Водночас навряд чи Дмитро Медведєв, навіть тому, що відповідно до Конституції перша людина в державі він, а не прем'єр-міністр, буде слухняним виконавцем чужої волі, а тим паче думських скандальних політиків. Утім, дуже важливо, яких домовленостей дійдуть президенти України й Росії сьогодні в північній столиці Росії.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Взаємоповага в темних завулках

МОЯ ПОЗИЦІЯ

Позавчора Держдума звернулася до президента й уряду РФ з пропозицією розглянути питання про вихід Росії з так званого Великого договору, якщо офіційний Київ реалізує свої євроатлантичні прагнення: «У разі приєднання України до ПДЧ або інших форсованих кроків до вступу України в НАТО вважати ці кроки фактичним однобічним виходом України з Договору... і розглянути питання про вихід з нього Російської Федерації...»

Держдумці переконані, що саме українська влада винна в тому, що вони готові розірвати «дружбу, співробітництво і партнерство», оскільки «вжила заходів військово-політичного, культурного, інформаційно-пропагандистського характеру, спрямованих на відхід від традиційно-дружніх відносин між країнами». Внаслідок цих владних заходів, обурюються за «братів-слов'ян» депутати, фактично змінюється нейтральний статус України, масово порушуються права і свободи російського і російськомовного населення, прискорюється, аж страшно подумати, його асиміляція. Особливо непокоїть Держдуму рішення української сторони не пролонгувати перебування їхнього ЧФ у Криму, бо, за «правовим» висновком російських парламентаріїв, це суперечить міжнародним договорам, що є пріоритетними над внутрішнім законодавством...

Одне слово, претензій багато. Втім, вони не заважають думцям вірити в позитив — усвідомлення українською владою, що вона «чинить негоже». Тому рекомендують керівництву Росії посилити інтеграційну роботу — аж до реалізації плану зі створення ЄЕП, зрозуміло, з припнутою на цьому просторі Україною.

За ухвалення цього звернення проголосувало 408 депутатів, фактично його підтримали всі думські фракції. Тих, кому все-таки не сподобалася грізна тональність колективного папера, бо «Ющенко і Тимошенко будуть дуже вдячні за такий текст заяви», осковний доповідач Костянтин Затулін так само грізно поставив на місце: «Текст документа вивірений, його жорсткість виправдана... Прокиньтеся, отямтеся, припиніть шукати в темних завулках дружбу і співробітництво з керівництвом України — її і сліду не стало...»

Можна було б не звертати увагу на чергову «жорсткість» «українознавців» на кшталт Затуліна. Хай би собі «великовозрастные дитятки» бавилися в що завгодно, аби один одного в ефірі водою не поливали. Але коли майже поголівно в парламенті начебто дружньої, принаймні до українського народу, країни починають «в завулках» махати кулаками, постає запитання: чи справді була ця «традиційна» взаємоповага між народами? Точніше, чи була повага у ставленні до нас? І чи є вона зараз? До речі, за результатами опитування громадської думки, більшість українців вважають росіян доброзичливим до себе народом. За таким само дослідженням, більшість співвітчизників Костянтина Затуліна переконані, що їхні найкращі друзі... китайці (мабуть, тому, що тільки по Урал потихеньку освоюють російські простори), а ось українці належать до «ворожої зони» — разом з американцями і грузинами. То хто проти кого дружить у цій ситуації?

Відкиньмо поки що питання асиміляції росіян в Україні. Такого смішного анекдоту не тільки у Львові — в Донецьку не почуєте. Навіть якби секретар тутешньої міськради Микола Левченко вуха перегрів від напруги, прислухаючись до потужних кроків насильницької українізації, їх не почує. Та й самого його ніхто не б'є «Кобзарем» у твердій палітурці, щоб конвертував «могучий» на «солов'їну».

Російські депутати, схоже, й самі усвідомлюють, що «придушення прав і свобод» — це як «шапка» офіційного бланка: не напишеш — папір наче голий. Тому звернімо увагу на дві наймульківші для них проблеми — НАТО і флот. Якщо, за логікою Держдуми, членство в Альянсі чи навіть ПДЧ позбавить нас нейтрального статусу, котрий їх наче влаштовує, то який тоді статус має країна, що продовжує перебування чужоземних військових формувань на своїй території? І чому Конституція України, люб'язно названа «внутрішнім законодавством» має «лягти» під «міжнародне» бажання Москви і далі «військово-політично, культурно й інформаційно-пропагандистськи» впливати на не залежну від неї географічну сусідку?

Керівництву Росії тепер доведеться або дипломатично ухилитися від прогулянок у темних завулках, або «отямитися і проснутися». Наш Президент, збираючись на рандеву з Медведєвим, вірить у перший варіант. Тим часом нинішній керівник уряду РФ Володимир Путін в інтерв'ю французьким журналістам продовжує доводити незламність російських принципів: наприклад, дружня їм країна Іран має право на освоєння ядерних технологій, а якщо виготовить ядерну бомбу, «тоді будемо думати, що з цим робити». Питання, «що з цим робити», якщо поки що дружня Україна вступить у НАТО, екс-президент взагалі відкидає. Тут треба думати превентивно...

...Сподіваюся, керівництво країни таки висловить «найбільшу вдячність» творцям колективного звернення за їхню жорстку тональність. Шкода лише, що й цього разу справжній підтекст заяви не викличе в усіх українців такого ж «теплого почуття». Полон примарних традицій» триваліший за термін перебування чужого флоту на нашій землі...

Людмила КОХАНЕЦЬ.

ТЕМА

А якщо в економіку без політики?

Зустріч Президента України Віктора Ющенка з Президентом Росії Дмитром Медведєвим відбудеться у рамках Міжнародного економічного форуму, в якому, крім лідерів і представників країн–членів СНД, беруть участь гості ще з десяти держав світу.

Престижний Петербурзький форум фахівці вважають ефективним майданчиком для встановлення економічних зв'язків та укладання великих інвестиційних угод. Якщо зважити, що за обсягами промислового виробництва Україна є другою після Росії країною в СНД, а рівень економічної інтеграції країн-сусідів досить високий, то зрозуміло, що інтерес до розвитку таких відносин взаємний. Тому участь у форумі нашого Президента логічна: обом країнам однаково вигідне таке співробітництво.

Тож, здавалося б, зусилля не лише фахівців, а й політичної еліти мали б бути спрямовані на одержання якнайбільшої вигоди від участі у форумі. Оскільки такі візити готуються заздалегідь, то часу привернути увагу до наших можливостей було достатньо.

Проте відносини між Росією та Україною важко назвати добросусідськими: чомусь політики забули, що Президент братиме участь в економічному форумі, а не в політичних дискусіях. Віктор Ющенко своїм указом ввів у дію рішення РНБОУ, в якому доручив уряду до 20 липня підготувати законопроект про припинення з 2017 року дії міжнародних договорів про тимчасове перебування на території України російського ЧФ та в двомісячний термін оцінити наслідки його перебування. Начебто 2017-й настане завтра, а в червні в Україні не має відбутися зустріч глав двох держав щодо питань ЧФ, НАТО та можливого приєднання України до ПДЧ.

Якщо ми не дуже далекоглядні, то маємо бути бодай хитрішими: хочемо порозмахувати кулаками, то чому б не зробити це після ухвалення договорів зі стратегічних економічних питань на форумі та залучення інвестицій, у тому числі російських...

Коли ознайомитися з інформацією у ЗМІ про візит Ющенка до Санкт-Петербурга, то складається враження, ніби для нього порядок денний економічного форуму — не найголовніше. Чого тільки не радять українські експерти, політологи, лідери партій, про що має говорити й вимагати під час зустрічі з російським президентом! Спробую перелічити. Ющенко має порушити питання: виведення ЧФ з Криму; вступу України до НАТО; вимагати компенсацій знецінених вкладів Ощадбанку СРСР громадянам України; демаркації державних кордонів; ціни на газ і російських енергоносіїв; транзиту газу й нафти; активів і пасивів колишнього СРСР». І т. д. і т. п. Це, на думку радників, «головні завдання у відносинах України та Росії». Саме на часі запитати: «А який стосунок ці «розбірки» мають до економічного форуму?»

Наш Президент бере участь у форумі, де йому насправді буде непросто переконати не тільки Медведєва, а й потенційних партнерів не так у наших великих економічних можливостях, як у тому, що політична ситуація в Україні стабільна, криза подолана, а держава готова до приходу інвесторів. Це важко, бо ті чудово знають нашу внутрішню «політику».

І все-таки чого маємо очікувати від зустрічі глав двох держав? Заради справедливості слід сказати, що такі протокольні зустрічі не передбачають важливих рішень. Хоч винятки можуть бути: якщо обидві сторони зацікавлені в їх ухваленні...

Валентина ПИСАНСЬКА.

Постійним був лише процес руйнації

САМОВРЯДУВАННЯ

Місто Сміла славне не тільки історичним минулим. Донедавна тут був один із флагманів електронної промисловості колишнього СРСР — Смілянський радіоприладний завод (нині — «Оризон»). Але, як у серії одеських анекдотів, час минає, час змінюється. І сьогодні на місці промислового велета може постати руїна. Чому? І де вихід із ситуації, що склалася? Про це наша розмова зі смілянським міським головою Андрієм КОЛЕСНИКОМ.

— Андрію Валерійовичу, що значить «Оризон» для Сміли?

— У минулому це підприємство — одне з найбільших в СРСР. Й досі підводні човни, напевне, обладнані навігаційними приладами, виготовленими у нас. А люди пам'ятають телевізори «Оризон». Третину міської інфраструктури створено під час будівництва цього велета.

— Скільки на «Оризоні» працювало робітників?

— У кращі часи — до сімнадцяти тисяч. Коли підприємство зупинилося, місто зазнало великих втрат. Постійним був лише процес руйнації. А те, що відбувалося останніми роками, — це просто жах! Там можна знімати фільми про наслідки ядерної війни або Чорнобильської катастрофи. Розібрані корпуси, вирізане обладнання і... нещасні люди, які за інерцією ходять туди нібито на роботу, отримуючи копійки й чекаючи, що колись воно запрацює.

— А коли почався процес входження інвестора на підприємство? Що то за мирова угода?

— У 2005 році підприємство з корпорації «Столиця», а саме — мале підприємство «Творча майстерня «Вісак» та товариство з обмеженою відповідальністю «Вісак-Оризон», заявили про свої інвестиційні проекти. Після входження інвесторів ми покладали великі надії на те, що підприємство почне відроджуватися.

— Хто був ініціатором підписання цієї угоди?

— Напевне, Міністерство промислової політики і тодішнє керівництво заводу. Вони намагалися залучити на виробництво хоч якісь кошти. Мирова угода формально влаштовувала усіх: інвестор зобов'язувався створити тисячі робочих місць, був прийнятий графік їх введення. Передбачалося вкладення інвестором 14,5 мільйона євро власних коштів для розвитку виробництва та 24 мільйони додаткового залучення. Відповідно до мирової угоди нині мали запрацювати не менше восьми виробничих підрозділів, створених інвестором, а з урахуванням додаткових інвестицій продукцію повинні були давати майже шістнадцять виробництв. Тобто щокварталу ми мали перерізати стрічку і відкривати нове виробництво. На жаль, на підприємстві не те що не створено нові робочі місця, а й скорочено ті, які були. Жодного інвестиційного зобов'язання інвестори на цей час не виконали. Такий ефект від мирової угоди.

— Одначе хтось же має контролювати хід виконання мирової угоди...

— У Міністерства промислової політики немає часу або бажання контролювати стан виконання умов мирової угоди на ДП «Машинобудівний завод «Оризон». Фонд державного майна України теж відхрестився від цього підприємства. Прокуратура наглядає, але не втручається. А в місцевого самоврядування, на жаль, обмежені повноваження у контролі за роботою державних підприємств. І ні тоді, ні зараз цих повноважень нам ніхто не делегував.

— А що означає наказ Міністерства промислової політики про ліквідацію державного підприємства «Машинобудівний завод «Оризон»?

— На щастя, ще не наказ, а лише проект. І звернення до нас, щоб ми з ним погодилися. Я — противник ліквідації виробництва. Бо вважаю: підприємство, яке перебуває під дією мирової угоди, не можна ліквідовувати. Наслідком мирової угоди має бути: по-перше, відкриття нових робочих місць на переданих виробничих площах, по-друге, відновлення платоспроможності державного підприємства. І ще одне. Державне підприємство «Машинобудівний завод «Оризон» залишається найбільшим — за виробничим майданчиком — підприємством. Після його ліквідації держава втратить контроль за розпродажем приміщень, за здаванням на металобрухт устаткування. Фактично це буде безконтрольне руйнування.

— А мирова угода передбачає заміну інвестора, якщо він не впорався зі своїми обов'язками?

— Є чинне законодавство, що передбачає з боку держави адекватні заходи реагування, в тому числі й ті, про які ви запитуєте.

— Який вихід із ситуації, що склалася?

— Передусім має негайно втрутитися Міністерство промислової політики і перевірити виконання всіх складових мирової угоди. І якщо перевірка покаже, що інвестор не виконує зобов'язання, то варто скасувати її дію, знайти такого інвестора, який зможе відродити виробництво. Ми дуже зацікавлені в тому, щоб створювалися робочі місця, щоб працювала економіка міста, а від цього буде розвиватися і його соціальна структура. Ліквідація цього підприємства може лише посилити проблеми, які існують: молодіжні, соціальні.

Сміла — один з найзабезпеченіших трудовими ресурсами регіонів. Це, до речі, додатковий козир для залучення відповідального інвестора — у нас є кому працювати, і люди ще не втратили надію повернутися працювати на «Оризон».

Розмову вів Володимир КОРОЛЮК.

Реформування судової системи триває!

19 травня 2007 року Парламентська асамблея Ради Європи прийняла резолюцію «Функціонування демократичних інститутів в Україні». У ній рекомендується Україні провести реформування судової системи на основі Концепції вдосконалення судівництва, затвердженої Президентом України в травні 2006 року.

Нагадаю, що відповідно до ст. 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Усі ці три гілки влади здійснюють свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

Узагальнюючи оцінюючи діяльність усіх судів України, можна зробити висновок, що вони захищають порушені права громадян та юридичних осіб.

Але, на жаль, все ще допускається безліч порушень в роботі суддів усіх рівнів. Став загальновживаним такий термін, як рейдерство, яке чиниться за допомогою, зокрема, і суддівського корпусу, відбувається незаконний перерозподіл власності, зриваються програми приватизації і т. п. Підтвердженням цьому є безліч скарг, які надходять до Комітету з питань правосуддя, а також до Європейського суду з прав людини.

Усе це свідчить, що рівень судочинства потребує якісного вдосконалення. До цього нас зобов'язують вимоги Загальної декларації прав людини, проголошені Генеральною асамблеєю Організації Об'єднаних Націй 10 грудня 1948 року, Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод 1950 року, ратифікованої Україною в 1997 році, щодо забезпечення права на судовий захист.

Але останнім часом деякі політичні сили замість справжнього реформування судової системи, прагнучи забезпечити себе можливістю тією чи іншою мірою впливати на суд, готові навіть зруйнувати основи судової системи та послабити її як самостійну складову державної влади. Це підтвердив моніторинг незалежності судової влади, проведений Центром суддівських студій та Всеукраїнською незалежною судовою організацією. Відповідно до результатів моніторингу, одними з найбільш істотних чинників, що негативно впливають на стан незалежності суддів, на думку суддів, прокурорів, адвокатів та представників громадських організацій, є винесення окремими суддями сумнівних рішень, а також втягування суддів у політичну боротьбу. На думку суддів, неправомірне використання посадовими особами законодавчої та виконавчої влади своїх повноважень, пов'язаних з призначенням, обранням, звільненням суддів, притягненням їх до відповідальності, призначенням на адміністративні посади, істотно впливає на стан незалежності суддів. Усе це, крім інших наслідків, негативно впливає на імідж судової влади. Особливо, коли на розгляд судів надходять справи, які є результатом жорсткої політичної боротьби.

У зв'язку із цим хочу привести один із пунктів (п.13) Резолюції Парламентської асамблеї Ради Європи: «Асамблея засуджує той факт, що судова система України систематично використовується неналежним чином іншими гілками влади, а найвищі посадові особи не виконують рішення судів, що свідчить про руйнування цієї ключової демократичної інституції. Незалежне та неупереджене правосуддя є передумовою існування демократичного суспільства, що керується верховенством права. Звідси гостра необхідність проведення комплексної судової реформи».

Тому насамперед необхідно забезпечити створення умов для справді незалежного судочинства в державі, належного забезпечення діяльності судової влади та поліпшення якості суддівського корпусу. В процесі реформування системи правосуддя ми вже пройшли певні етапи і маємо напрацювання, які варто врахувати під час розробки відповідних правових актів.

Існуюча на цей час в Україні система здійснення правосуддя є розбалансованою, не відповідає європейським стандартам і не гарантує право особи на справедливий суд, а отже, не вважається дієвим інститутом захисту прав людини. Рівень довіри до судів з боку суспільства прирівнюється до рівня довіри до політичних інститутів і є вкрай низьким. Численні хаотичні і суперечливі законодавчі ініціативи, спрямовані на зміну системи правосуддя, свідчать про те, що процес реформування є непослідовним, а політики, та й власне і фахівці, не мають узгодженого бачення того, як має виглядати судова система в нашій країні. У цій ситуації провідним вченим в галузі судоустрою і судочинства, судовому корпусу, політикам різних ідеологічних поглядів необхідно, нарешті, визначитися із структурою судової системи. Сьогодні більшість вчених та практиків схиляється до децентралізованої судової системи, яка складатиметься з місцевих та апеляційних судів, чотирьох вищих спеціалізованих судів, серед яких вищий адміністративний, вищий господарський, вищий кримінальний та вищий цивільний суди, а також Верховного Суду України, який здійснюватиме свої судові функції в пленарному режимі. Таку структуру судової системи підтримують Президент України та значна частина парламенту, а також такі авторитетні науковці, як Шишкін В. І., Бойко В. Ф.

За таких обставин головною метою реформи є створення науково обґрунтованої системи правосуддя в Україні. А завданнями є визначення шляхів удосконалення законодавства у цій сфері, усунення негативних тенденцій, що сталися внаслідок непослідовності у здійсненні попередньої судової реформи, забезпечення доступного та справедливого судочинства, прозорості в діяльності судів, оптимізації системи судів загальної юрисдикції, посилення гарантій незалежності суддів, якісне підвищення фахового рівня суддівського корпусу, підвищення статусу суддів у суспільстві, істотне поліпшення умов їх професійної діяльності, радикальне поліпшення стану виконання судових рішень, створення можливостей для розвитку альтернативних (позасудових) способів розв'язання спорів.

Необхідно розробити систему підготовки кадрів для судів, яка повинна охоплювати всі стадії процесу набуття та підвищення кваліфікації суддів починаючи від запровадження спеціальної програми підготовки майбутніх суддів у вищих навчальних закладах та проходження стажування у різних сферах юридичної діяльності, насамперед пов'язаних з його майбутньою суддівською спеціалізацією.

Окрім того, потребують вдосконалення процесуальні кодекси. Слід запровадити допуск до апеляції та допуск до касації. Це дасть змогу істотно розвантажити суди та підвищити якість правосуддя.

Потребує реформування і Верховний Суд України, який має уособлювати правову мудрість нації і формуватися за рахунок найкращих наукових і практичних кадрів правознавців, що є в Україні. Кожна кандидатура на посаду судді Верховного Суду України має проходити широке громадське обговорення. Нагальною є потреба у кадровому зміцненні експертних підрозділів цього суду та вдосконаленні механізму використання їх потенціалу.

З огляду на передбачений Конституцією України порядок призначення на адміністративні посади суддів Верховного Суду України та Конституційного Суду України фактично зборами суддів цих судів, вважаю, що цей конституційний принцип є правовою підставою для запровадження аналогічного порядку у вищих спеціалізованих судах та інших судах загальної юрисдикції, згідно з яким обрання суддів на адміністративні посади у вищих спеціалізованих судах повинно здійснюватися пленумами цих судів, а в інших судах загальної юрисдикції — органами суддівського самоврядування. Саме такий законопроект внесено мною на розгляд парламенту.

Окрім того, з метою усунення різних рейдерських схем з незаконного заволодіння майном та коштами підприємств усіх форм власності, в тому числі і комерційних банків, забезпечення економічної безпеки держави парламенту вже час розглянути як невідкладні законопроекти про розмежування юрисдикції господарських та адміністративних судів з метою віднесення до підсудності господарських судів спорів, що виникають з господарських відносин, і стороною в яких є суб'єкт господарювання, в тому числі і акти з питань регулювання та контролю господарської діяльності. Проект нового Господарського процесуального кодексу України, який регулюватиме ці відносини, внесено мною на розгляд парламенту.

Верховна Рада України має законодавчо забезпечити незалежність судової гілки влади та усунути можливий вплив на суддів з боку будь-яких органів чи посадових осіб держави.

У цьому напрямі певні кроки парламент минулого скликання зробив. Прийнято у першому читанні проекти змін до законів «Про судоустрій України» та «Про статус суддів», внесені на розгляд парламенту Президентом України, а також проект закону «Про тимчасовий порядок фінансування судів», який я разом з іншими народними депутатами України повторно вніс на розгляд нинішнього парламенту.

Законопроекти внесені з метою удосконалення системи судового устрою та поліпшення якості кадрового та фінансового забезпечення суддівського корпусу.

Як і більшість суддів, я в цілому підтримую законопроект про судоустрій, внесений Президентом України. На відміну від Концепції удосконалення судівництва, він передбачає збереження системи господарських судів України та направлений на подальше розширення спеціалізації судів, утворення Вищого цивільного та Вищого кримінального судів України, що надзвичайно позитивно вплине на стан правосуддя в державі, а також підвищить довіру громадян до суду.

Позитивно сприймаючи положення цього проекту закону щодо структури системи судів, не можу не сказати і щодо його недоліків.

Це стосується питань підвідомчості справ господарським судам, утворення і ліквідації судів, призначення суддів на адміністративні посади, обмеження повноважень голів судів, повноважень апеляційної і касаційної інстанцій, дисциплінарного провадження, підпорядкування апаратів судів органу виконавчої влади тощо. Тобто низка хибних положень Концепції, на які звертали увагу судді перед її схваленням Президентом України, відтворена у цьому проекті.

На мою думку, необґрунтованими є положення проекту, згідно яких господарські суди мають розглядати лише справи, пов'язані з приватноправовими відносинами у сфері господарювання. Вони мають розглядати усі справи, пов'язані з господарсько-правовими відносинами, а також інші справи, віднесені процесуальним законом до їх підсудності.

Визначені проектом повноваження міністра юстиції стосовно утворення і ліквідації судів є вкрай небезпечними. Всім пам'ятні події, пов'язані з підготовкою Мін'юстом проектів Указів Президента України про ліквідацію кількох апеляційних господарських судів.

Викликає тривогу намагання розширити повноваження Державної судової адміністрації щодо організаційного, кадрового, фінансового забезпечення судів та судових установ. Фактично йдеться про підпорядкування апаратів судів органу виконавчої влади.

При цьому, повноваження голови суду щодо апарату суду надзвичайно обмежуються. Запропонований проектом перерозподіл повноважень між головою суду і керівником апарату суду вкрай негативно позначиться на оперативному вирішенні організаційних питань, а також на організації роботи апарату суду.

Вважаю, що в суді повинно бути збережено організаційну єдність, за якої апарат суду підпорядковується голові суду.

Викликають заперечення і положення проекту, які передбачають утворення у складі спеціалізованих апеляційних судів лише спеціалізованих колегій суддів і не передбачають утворення судових палат. На відміну від колегій суддів, які лише розглядають справи окремих категорій, повноваження та завдання судових палат значно ширші, це: вивчення і узагальнення судової практики, аналіз судової статистики, внесення пропозицій стосовно вдосконалення законодавства, вивчення стану організації роботи судів нижчого рівня та надання їм методичної допомоги. Окрім того, об'єднання колегій суддів у судові палати дає змогу оперативно вирішувати питання навантаження на суддів колегій, вносити зміни до їх складу, виробляти єдину судову практику тощо.

Не передбачається проектом наявність президій у вищих спеціалізованих судах та Верховному Суді України, що також вкрай негативно позначиться на оперативному вирішенні питань як внутрішньої діяльності судів, так і питань узагальнення судової практики та надання методичної допомоги судам нижчого рівня.

За змістом ч. 1 ст. 18 запропонованої редакції закону України «Про судоустрій України», Голова Верховного Суду України фактично усунутий від процесу утворення і ліквідації судів загальної юрисдикції, а сам порядок їх утворення і ліквідації ускладнений. Адже ці питання вирішує Президент України за поданням міністра юстиції України. Вказаний міністр може звернутися до Голови Верховного Суду України, голови вищого спеціалізованого суду і голови Державної судової адміністрації України (ДСА) і додати (або не додати) висновки цих осіб із зазначеного питання до свого подання.

Така норма є, на мій погляд, правовою базою для втручання виконавчої влади в діяльність судової влади і проявом некоректного ставлення до судової влади України, яка, відповідно до статті 6 Конституції України, здійснює свої повноваження у встановлених Конституцією межах і відповідно до законів України.

Вважаю, що вказані питання Президент України має вирішувати за поданням саме Голови Верховного Суду України, який має знати стан справ у судовій системі. Зрозуміло, що своє подання на ім'я Президента України він готуватиме із врахуванням думок голови відповідного вищого спеціалізованого суду і Голови ДСА.

Те саме стосується і частини 4 ст. 20 проекту закону щодо визначення кількості суддів у судах без участі Голови Верховного Суду України та голів вищих спеціалізованих судів. Доцільно, щоб це питання Президент України вирішував за поданням саме Голови ДСА, погодженого з головами цих судів.

Викликає сумніви і запропонована структура і повноваження кваліфікаційних комісій та порядок притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності.

Думаю, що ці питання можуть бути врегульовані під час підготовки законопроекту до другого читання.

Сподіваюся, що Верховна Рада України найближчим часом розгляне згадані нагальні законопроекти, які стосуються судової влади, та прийме їх.

Народний депутат України, доктор юридичних наук, академік АПНУ Дмитро ПРИТИКА.

Головною метою реформи є створення науково обґрунтованої системи правосуддя в Україні

«Запоріжці стежать за ходом будівництва мостів з таким же сподіванням, як колись покладали всі свої надії на «дорогу життя» в блокадному Ленінграді. Ми хочемо, щоб і в Києві зрозуміли, що значить для нас нова транспортна артерія. І не дай Боже, щоб хтось надумав забрати гроші, що вже передбачені в Держбюджеті для будівництва нових мостів!» — каже міський голова Запоріжжя Євген КАРТАШОВ

Дорожній прорив

Сумарна довжина вуличної мережі Одеси становить близько тисячі кілометрів, більше 800 з яких мають тверде покриття, а на 70 його нема. У місті успішно працює програма поліпшення й розвитку вулично-дорожніх мереж на 2003—2008 роки. В останні два роки тут спостерігається просто дорожній бум — реконструюються й капітально ремонтуються основні транспортні магістралі.

У нинішньому році в міському бюджеті закладено 220 мільйонів гривень на капітальний ремонт вулиць міста. Після капітального ремонту й реконструкції вулиць Преображенської, Успенської, М'ясоїдівської розвантажилася від пробок центральна частина міста. Запланований ремонт вулиць Єврейської, Маразліївської, Болгарської, Мечникова й ще більш як півтора десятка магістралей дасть змогу практично зняти проблему заторів на вулицях міста.

А з будівництвом дороги «Північ—Південь» зникнуть усі транспортні тромби на магістралях, які зв'язують «спальні» райони із центром міста. Ця дорога була передбачена Генеральним планом Одеси 1989 року й почала споруджуватися ще років двадцять тому. Але — прийшли інші часи, бюджет міста ледве знаходив кошти для підтримки життєдіяльності Одеси, і дорожня тема була закрита. До кращих часів.

— І такі часи наступили, — розповів «Голосу України» депутат Одеської міської ради Микола Боровський. За дорученням міського голови Едуарда Гурвіца він очолив координаційний штаб із будівництва дороги «Північ—Південь». За словами депутата, нова магістраль передбачає перенесення основних транспортних потоків на Овідіопольський, Київський і Миколаївський напрямки. А будівництво шляхопроводу «Поїзний» дасть змогу втричі збільшити пропускну спроможність траси. Вона буде шестиполосною.

На перетині вулиць Щорса й Туристської буде збудовано дворівневий «напівконюшиновий» міст. А вулиця Щорса із двох смуг розшириться до шести.

Зміни торкнуться й вулиці Балковської, однієї із найзавантаженіших магістралей Одеси. Тут на зміну трамваям прийде тролейбусне сполучення. На перетині цієї вулиці з вулицями Дальницькою й Мельницькою передбачається будівництво мостів-шляхопроводів, що дасть можливість організувати на Балковській безсвітлофорний рух.

З 7 квітня на Балковській, Дальницькій, у районі скверу Гамова, вулиці Заводській закипіли дорожні роботи. До грудня водії, пасажири маршруток відчуватимуть певні незручності, бо рухатися доведеться об'їзними маршрутами. Але незручності ці — тимчасові, і одесити готові їх перетерпіти. Бо знають, що траса «Північ—Південь» — це дорожній прорив у завтрашній день, який стане стимулом для подальшого розвитку міста.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

«Наступ» на комунальників

Як практикум для громадянського суспільства

ЖИТТЯ ВЕЛИКОГО МІСТА

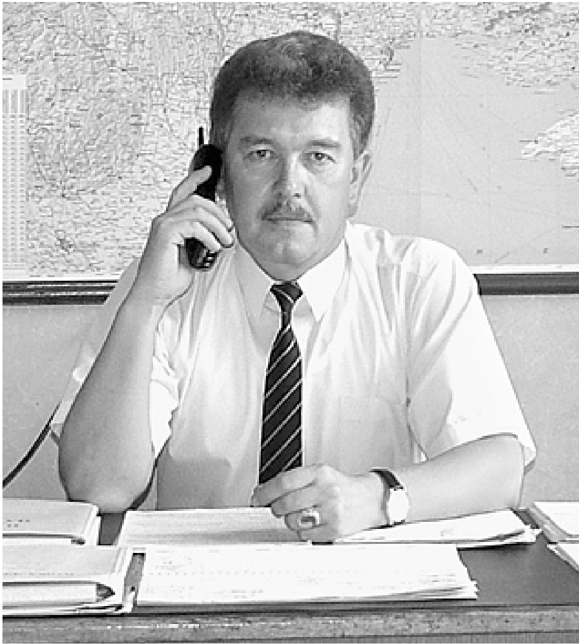
Листи із проханнями поділитися досвідом мало не щодня приносять листоноші на адресу Громадського форуму Львова. Останній — з Дніпропетровська, в ньому громадські організації східноукраїнського міста просять галичан розповісти, як саме регламентуються стосунки мешканців Львова із ЖЕКами. Адже сьогодні львів'яни активно укладають нові угоди з львівськими комунальними підприємствами про надання їм послуг з утримання будинків та прибудинкових територій.

Ці угоди — плід спільної діяльності Громадського форуму Львова та міської влади, і передувала їм серйозна робота: прес-конференції, громадські слухання, оприлюднення в пресі проекту договору, численні засідання робочої групи... І нарешті — остаточне засідання міськвиконкому, після чого всі переконались у відповідності нових «життєвих правил» чинному законодавству і було винесено вердикт — запровадити у Львові нові форми взаємовідносин мешканців та комунальних підприємств, припинити практику, коли львів'яни не знають, за що вони платять ЖЕКам, і саме останні, а не мешканці, диктують перелік та «якість» послуг. До цього часу нікого не цікавило, що потрібно кожному львів'янину персонально, а головне — він не міг дізнатися точно, скільки коштує означена послуга окремо, за тарифними показниками.

Нині працівники комунальних підприємств уже обійшли всі квартири, залишаючи типові угоди мешканцям для аналізу. Львів'яни можуть деякий час порадитися, а потім мають підписати 5 обов'язкових з 11 рекомендованих послуг. Серед обов'язкових — прибирання прибудинкової території, вивезення сміття, аварійні ситуації, освітлення місць загального користування. Все решта — за бажанням людей. Більше того, мешканці можуть скористатися послугами не лише даного комунального підприємства, а й найманих осіб, яких призначить, приміром, об'єднання співвласників або житлово-комунальні кооперативи. Тобто підписати угоди з кимось та потрібно, бо хтось таки має обслуговувати дім, щоб забезпечити належні та безпечні умови проживання. На підставі договору можна домовитися також про поточний ремонт, зокрема, інженерних систем, технічних пристроїв будинків, технічне обслуговування і ремонт ліфтів та інше. Рішенням виконкому затверджені й нові тарифи на обслуговування, причому індивідуально для кожного будинку.

Треба віддати належне Громадському форуму Львова, який більш як півтора року буквально воював за прийняття такого рішення. Для цього потрібно було виграти п'ять судових справ і добитися двох окремих ухвал суду про незаконність та неправомірність дій (тобто бездіяльність) міської влади.

— Однак, — як зізнається член Громадського форуму Львова, депутат міської ради Теодор Дяків **(на знімку)**, — ми раді, що нарешті влада дослухалася до голосу громадян і зобов'язала комунальні підприємства дотримуватися закону. До речі, згідно з чинним законодавством, угоди нового зразка мали укладатися набагато раніше, договори мали бути введені в дію ще з 1 січня 2006 року. Лише небайдужість, активна життєва позиція мешканців Львова (активістів численних громадських організацій міста, що є членами Громадського форуму) буквально дотиснула міську владу. І така перемога — ознака часу, свідчення того, що паростки життєдіяльності громадянського суспільства набирають силу. А для того, щоб така перша ластівка, випущена в комунальне небо Львова, не стала поодиноким птахом і щоб в інших містах влада теж обернула своє обличчя до людей, змусивши комунальні підприємства діяти за цивілізованими правилами, потрібно добитися відповідного рішення виконкому. Саме це ми і можемо порадити громадським організаціям Дніпропетровська й усім іншим, хто пише та телефонує нам. А досвідом ми, звичайно, поділимось...

Однак якщо хтось думає, що львів'яни нині відпочивають після серйозної перемоги, то вони помиляються. Саме зараз і почалося найскладніше. (Адже не все так просто в нашій державі). Прихильники нових угод сподівались, що при райвиконкомах діятиме консультаційна служба, звернувшись до якої кожен львів'янин зможе докладніше довідатися про правила укладання та дотримання пунктів угод, прийняти рішення, порадившись із кваліфікованими спеціалістами. Та такі консультаційні пункти перенесли на територію ЖЕКів, яким саме цього і треба було. Людей почали елементарно дурити, схиляючи до підписання угод із повним переліком послуг, завищуючи тарифи, і, як наслідок, — рахунки почали надходити до мешканців із ще вищими сумами. Звичайно, треба бути добре обізнаним, як, приміром, Теодор Дяків, щоб не втрапити в халепу. Теодору Олексійовичу принесли перший рахунок на 140 гривень, а він, все докладно обрахувавши, домігся нового — лишень на 23 гривні.

Щоправда, далеко не всі в нас — кваліфіковані юристи. І тому Громадський форум вирішив забезпечити мешканців за допомогою владних структур двома стандартними бланками, які полегшать людям обстоювання своїх прав. У них, зокрема, міститься твердження, що згідно з чинним рішенням виконкому величина тарифу на обслуговування будинків та прибудинкових територій не може перевищувати 1 гривні, причому з ПДВ. (Лише в декількох будинках Львова вона сягає 1 грн. 05 коп.) Як незаконним є і внесення в рахунки завищених внутрішніх витрат ЖЕКів, зокрема на утримання адміністрації. Є надія, що тепер львів'янам буде простіше боронити себе і свої права, і до середини наступного року, а можливо, і швидше, діяльність комунальних підприємств увійде в правове русло, непорядні ж чиновники будуть покарані. Врегулюються і протиріччя, накопичені роками, що й досі є предметом розгляду в судах.

Більше того, тепер Громадським форумом розкручується інше питання, так званий водний процес, що торкається переплат за спожиту львів'янами воду. Домігшись висновку Господарського суду Львівської області, яким визнано незаконним рішення виконавчого комітету Львівської міської ради від 19 березня 2004 року "Про тарифи на послуги водопостачання та водовідведення", Громадський форум намагається добитися перерахунку нарахувань «Львівводоканалу» і виплати львів'янам різниці між правомірним та необгрунтовано-надмірним рахунком — з бюджету міста. Звичайно, поетапно і розробивши для цього певний механізм.

Щоправда, дехто з недовірливих вважає це неможливим і крутить пальцем біля скроні. Однак документи вже в Європейському суді, справа прийнята ним до розгляду. До того ж усі чотири судові інстанції, що мають передувати зверненню в Європейський суд, благополучно підтвердили правоту Громадського форуму. І це вже — щось!

До речі, Україні вкрай небажано виглядати в Європейському суді державою, де порушуються права громадян, причому, як у даному випадку, — величезної кількості мешканців, і тим більше щодо виконання власне рішень українського суду (неповносправна держава чи що?..). Тому члени львівського виконкому, правда, ще не всі, схиляються до того, щоб виплачувати борг самотужки, не дотягуючи до рішення Європейського суду. Отже, чи вдасться Громадському форуму відстояти права громадян і тут, побачимо найближчим часом. Та як би там не було, ця громадська організація потроху доводить, що справедливості навіть у нашій (як дехто вважає — забутій Богом) державі можна досягти. Звичайно, якщо громада виступає злагоджено й послідовно. Доводячи, що кожен з нас має свої права і не схильний жити за принципом «одобрямс», як було колись. А має свою гідність і не хоче втоптувати її в болото.

Ірина ЄГОРОВА.

Фото автора.

*** ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ ***

Бізнес по-сусідськи

Так можна назвати тенденцію, коли українські підприємці відкривають свої заводи в Росії і навпаки — росіяни виявляють цікавість до українських виробників. Чи впливає напруженість у зовнішньополітичних стосунках двох країн на бізнес? Підприємці здебільшого заперечують пряму залежність. Але придбання активів у сусідній державі — це часто спроба обійти бар'єри, які заважають торгівлі.

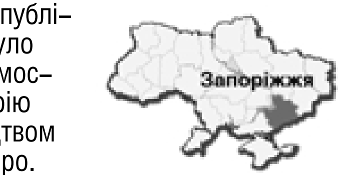
Нещодавно до Донецька приїздив підприємець і депутат Державної думи Росії Вадим Варшавський, новий власник міні-металургійного заводу «Істіл (Україна)». За світовими мірками — це невелике підприємство, яке виробляє мільйон тонн сталі на рік. Свого часу воно було першим приватизованим металургійним заводом в Україні. В 1996 році компанія ISTIL Group (до 1996 р. — Metalsrussia Corp. Ltd) виграла конкурс із продажу 40-відсоткового державного пакету акцій Донецького металургійного заводу. Після реструктуризації ВАТ «Донецький металургійний завод» на базі трьох цехів було створене ЗАТ «Міні-металургійний завод «Істіл (Україна)». За роки роботи власники підприємства інвестували 150 мільйонів доларів.

Тепер підприємство працюватиме у складі великої промислової групи, в яку входять металургійні і трубні заводи в Новосибірську, Волгограді, Енгельсі та інших містах, а також фірма із заготівлі брухту. Тепер цей брухт переплавлятимуть в електросталеплавильній печі «Істіла». В. Варшавський каже, що його привабив гарний рівень виробництва і близький менталітет українців: «Це як обід із трьох страв. Якщо приїздиш до Японії і замовляєш суп, гадаєш, що тобі його принесуть насамперед. А приносять наприкінці. А приїздиш до України, замовляєш борщ — завжди принесуть на перше. Борщ що в Україні, що в Росії однаковий. Ментальність та сама, освіта та сама, люди ті самі».

Членство України в Світовій організації торгівлі було не вирішальним, але приємним фактором: «Наприклад, Росія не є членом СОТ, у нас

Коли ж «заговорені» мости стануть третім чудом Запоріжжя?

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

Рік тому в «Голосі України» була опублікована кореспонденція «Якби не було Хортиці, Запоріжжя давно мало б мости...». У ній ішлося про сумну історію тридцятирічної давності з будівництвом транспортної магістралі через Дніпро. Постійні затори автотранспорту на застарілих мостах Преображенського, котрі вже півстоліття експлуатуються без капітального ремонту, та низька пропускна спроможність недоремонтованої греблі Дніпрогесу призвели до того, що Запоріжжя стало майже непроїзним. Становище погіршується з кожним днем, ось-ось почнеться транспортний колапс.

Очевидність його вже не заперечується ні громадськістю, ні владою. Тому нарешті стихли безкінечні дискусії про доцільність нових мостів через Хортицю поряд із мостами Преображенського, і навіть найвищі посадові особи держави, котрі проявляють до неї особливу любов, перестали гальмувати їх будівництво. Бо важко завдати острову великої шкоди саме в тому місці, де він заселений ще з часів цариці Катерини і де вже майже століття діють залізниця й автомагістраль та прокладені різні комунікації... Тим паче, що нові мости обіцяють стати неперевершеним архітектурним шедевром, третім, після Хортиці та Дніпрогесу, чудом Запоріжжя.

Архітектори та будівельники стверджують, що аналогів запорізьким мостам немає не лише в Україні, але й на всіх просторах СНД. Такі красиві, технологічно складні та надійні в експлуатації об'єкти нині споруджують лише в розвинених країнах Європи, США, Японії та Китаї. Щоправда, за рівнем технологічності з ними можна порівняти Залізничний та Подільський мости, котрі тепер зводяться в Києві, але й вони не затьмарять хортицьких красою та витонченістю форм. Коли дивишся на макет 660-метрового вантового красеня (ванти — звиті вісімкою сталеві канати, що з висоти пілона, немов тятива лука, триматиметь з обох боків конструкції моста), від захвату перехоплює подих. Він розкине крила над новим руслом Дніпра, яке нині перекрите ланцюжком понтонів із кранами та буровими установками, і з'єднає Хортицю з лівобережною частиною міста. Ще один — 340-метровий арковий міст, спроектований за схемою «біжучої лані», перекинеться з острова на правий берег через Старий Дніпро.

Однак архітектори не лише подбали про їхню оригінальність та надійність (гарантійний строк експлуатації мостів до капітального ремонту становитиме ціле століття), а й урахували всі помилки, допущені раніше при проектуванні транспортних артерій, що сполучаються з ними. За словами начальника управління капітального будівництва Запорізької міськради Івана Сухомлина, не має аналогів в Україні й транспортна магістраль, котра через мости з'єднає проспект Радянський у Хортицькому районі та вулицю Діагональну в Заводському. Її загальна довжина — 9,1 кілометра, які водіям треба проїхати всього за 14 хвилин. Шестирядна магістраль безперервного руху матиме 6 транспортних розв'язок, у тому числі й на Хортиці в районі вантового моста.

Хоча роботи ведуться одночасно на семи будівельних майданчиках, швидко ростуть лише наземні споруди. На лівому березі вже розпочався монтаж балок естакади транспортної розв'язки, готові дві мостові опори. Ведеться буріння стовбура й під так звану п'яту споруду, точніше — під першу опору аркового моста, що з'єднає Хортицю з правим берегом. На воді ж такої швидкості не досягнеш, бо там — інші умови й інші технології. Однак повноважний представник генерального підрядника — ВАТ «Мостобуд», начальник будівництва Володимир Клименко вважає, що за сприятливих умов його колеги до кінця нинішнього року зможуть упоратися з усіма буровими роботами по трасі моста в новому руслі Дніпра. Та найголовніше нині — зведення із дна пілона заввишки 160 метрів, яке вимагає від будівельників великого терпіння і ювелірної точності.

Хоча водолази працювали навіть тоді, коли Дніпро сковувала крига, роботи на об'єкті відстали від робочого плану на два роки.

— Якби із самого початку нам постійно не заважали, то запорізці вже бачили б основні контури мостів, а так деякі їхні фрагменти тільки-но почали вилазити з води, — сумно констатує начальник управління капітального будівництва міськради Іван Сухомлин. — Я думаю, що наша країна в змозі зробити крок назустріч будівельникам і налагодити фінансування під технологію.

Ця стурбованість має під собою реальну основу. Коли будова проектувалася, її кошторисна вартість становила 1,9 мільярда гривень. Однак через постійне втручання політиків будівництво мостів та автомагістралі розпочалося із великим запізненням, а фінансувалося епізодично. Загалом на спорудження стратегічного об'єкта із державного бюджету, починаючи з 2004 року, було виділено 572 мільйони гривень, що дало змогу виконати запланований обсяг робіт тільки на 20 відсотків. І, хоча на нинішній рік на мости передбачено спрямувати 350 мільйонів гривень, що значно більше, ніж торік, запоріжці прохають центральні органи влади переглянути кошторис і додатково виділити хоча б 250 мільйонів. Але будівельники вважають, що й така сума є недостатньою. Причина, на жаль, банальна — поки в столиці розігрували класичну сцену «бути чи не бути?», ціни на будівельні матеріали та конструкції збільшилися вдвічі, а то й утричі. Зросла й зарплата мостобудівників. Тому в кошторис, який уже давно тріщить по швах, пора вносити коригування й приводити фінансування у відповідність із реальними потребами. Якщо цього не зробити сьогодні, то будова перетвориться на найбільший і найдорожчий в Україні довгобуд, а автотранспортне сполучення у великому місті буде паралізоване на довгі роки.

Запоріжжя включене до переліку міст, котрі прийматимуть численних гостей чемпіонату з футболу «Євро-2012». Тому перед будівельниками поставлене завдання ввести в експлуатацію мости та автомагістраль не пізніше 2010 року. Інакше на Хортицю численні зарубіжні та вітчизняні туристи просто не потраплять.

Нинішній рік має закласти основу для успішного завершення будівництва, бо починається етап найбільших капіталовкладень. Щоб не зірвати графік, необхідно терміново замовити у Дніпропетровську та в Кургані більш як п'ять тисяч тонн мостових конструкцій і виконати величезний обсяг будівельно-монтажних робіт в умовах щільної міської забудови. Ще складніше забезпечити виготовлення 13 кілометрів або 723 тонн вантових канатів. Технічний супровід запорізького проекту до завершення будівництва пілона вестиме австрійська фірма «ДОКА», яка виграла тендер і уклала з ВАТ «Мостобуд» договір про співробітництво, однак самі ванти будуть звиті в Дюссельдорфі лише через 14 місяців після попередньої оплати замовлення. Тобто затримка з фінансуванням хоча б на місяць може обернутися втраченими роками. Але й це ще не все. Щоб монтаж вантового моста розпочався вчасно, потрібно, щоб у лютому 2009 року до одного із запорізьких причалів буксири привели величезний плавучий кран вантажопідйомністю 1200 тонн. Без нього не зможуть скласти й арковий міст на Старому Дніпрі, а потім — нові мости, яких зачекалися в Кременчуці, Миколаєві та й у Києві. Однак через хронічне недофінансування та внутрішні проблеми на севастопольському заводі «Севморверф» за кілька років устигли виготовити лише один із трьох понтонів. А потім той злощасний кран ще доведеться монтувати на заводі «Океан» у Миколаєві... Наскільки це реально, ніхто не береться судити.

Але, як не парадоксально, запоріжці бояться іншого. Може так статися, що міста, де проходитимуть футбольні баталії «Євро-2012», перехоплять грошові потоки, і в результаті обриси хортицьких мостів перетворяться на марево.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

На знімку: такий вигляд матиме пілон вантового моста.

Фото автора.

ЮВІЛЕЇ

Потужні кроки енергетиків

100-літній ювілей керченський район електромереж зустрічає в турботах щодо кардинальної модернізації, зазначив його начальник Олександр Забєлін.

Ще на початку XX століття джерелами освітлення міста були свічки й гасові вуличні ліхтарі. Лише 1908 року тут народилося підприємство централізованого електропостачання: міська управа уклала договір на електрифікацію загальноміських об`єктів і житла, а невдовзі запрацювала електростанція, вщент зруйнована у війну. Потужним став цей район електромереж у роки бурхливої індустріалізації краю, коли було електрифіковано й села Керченського півострова.

Нині підприємство має понад 300 трансформаторних і розподільчих пунктів, більш як 700 км повітряних і кабельних ліній, 70 комп'ютеризованих робочих місць, єдину інформаційну мережу. Європейський банк реконструкції та розвитку під гарантії уряду країни виділив чималі кошти на докорінну реконструкцію електромереж. Значні інвестиції передбачені для розвитку енергетики Східного Криму із центром у Керчі. До 2012 року в місті втілять пілотний проект переведення розподільчих мереж на напругу 20 кВ, що значно підвищить надійність і якість електропостачання регіону, який нині економічно міцніє. Колектив професіоналів, які активно поліпшують спектр послуг і умови праці, занесено на міську дошку пошани, він постійний лідер серед підприємств ВАТ «Кримененерго», в Книгу пошани якого золотими літерами вписані імена ювілярів усіх поколінь. Серед численних нагород з нагоди 100-річчя сумлінної праці електриків задля підвищення енергопотужності краю — й ключі від автомобіля, подарованого міським головою Керчі Олегом Осадчим.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

* ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ * ТЕНДЕНЦІЇ *

дуже серйозне квотування металургійної продукції. Звичайно, вільний доступ на європейські ринки — це дуже важливо для будь-якої компанії і будь-якої країни. Це дає додаткові плюси, і ми на них сподіваємося», — каже підприємець. А на запитання, чи не боїться він, що підприємство у нього заберуть, відповідає так: «Україна — член СОТ, прагне до Євросоюзу, до НАТО. А там є певні інвестиційні зобов'язання, в тому числі охорона прав власності інвесторів. Тому в цьому плані у мене менше побоювань». До речі, із Донеччиною бізнесмена пов'язує той факт, що його батько народився у Єнакієвому, а дід працював там шахтарем.

А тим часом українські капітали рухаються у протилежний бік. Донецька кондитерська група «КОНТІ» збудувала фабрику у російському Курську. Свого часу до такого кроку спонукало підвищення мита на українську карамель. Тепер компанія планує продавати до п'яти відсотків загальноросійського обсягу цукерок і печива. Губернатор Курської області Олександр Михайлов, який побував у Донецьку, не приховував, що мріє ще про десяток аналогічних інвесторів з України. Адже «КОНТІ» створила дві тисячі робочих місць і збирається найближчим часом вкласти в розвиток п'ять мільярдів російських рублів — це близько 200 мільйонів американських доларів.

Аналогічним шляхом іде донецька «Група Норд», відома своїми холодильниками. Керівник компанії, народний депутат України Валентин Ландик, нещодавно заявив, що «Норд» будуватиме завод у Росії. Нове підприємство, яке розташується в Ростовській області, вироблятиме промислові холодильники для пива, води та інших продуктів. Очікується, що новобудову буде завершено до кінця року. Промислові холодильники реалізовуватимуться виключно в Росії: адже через високе мито техніку українського виробництва везти в сусідню державу не вигідно.

Донецька влада вітає появу російських інвесторів на Донеччині, однак висуває низку вимог. Йдеться про соціальні гарантії для колективу та екологічну чистоту виробництва. «Найголовніше — те, що відбувається цивілізована передача підприємства від одного власника до іншого, — так прокоментував продаж «Істіл (Україна)» міський голова Олександр Лук'янченко. — Ми не спостерігаємо, коли люди в формі захоплюють підприємство, викидають за ворота робітників, і вони не знають, яка їхня подальша доля. А те, що власник російський — гадаю, це добрий знак. Ми з Вадимом Євгеновичем (Варшавським — **Авт.**) обговорювали співробітництво, домовилися про спадковість планів».

У свою чергу, говорячи про перспективи розвитку співробітництва із Курською областю, голова Донецької обласної державної адміністрації Володимир Логвиненко відзначив: «Нас цікавить усе, що сьогодні є в галузі машинобудування, гірничорудної промисловості, гірничо-збагачувальних комплексу, в питаннях, пов'язаних із точними технологіями. Дуже важливий напрям, пов'язаний із науковим потенціалом».

Сьогодні в Донецькій області спостерігається те, що років вісімдесять тому уявити було важко: прихід «чужих» власників. Не таємниця, що навіть купівлю «Істіла» іноземцями дехто вважав «помилкою історії» і в певний період намагався виправити її. Тепер інвестиційний клімат, кажуть підприємці, пом'якшав, а влада намагається бути неупередженою і відстоювати інтереси мешканців перед новими власниками.

Ліна КУЩ.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 107 (4357)
П'ЯТНИЦЯ, 6 ЧЕРВНЯ 2008

Міністр регіонального розвитку та будівництва Василь Куйбіда вважає, що механізовані паркінги допоможуть ефективніше використовувати простір міст *(Укрінформ)*

Держдепартамент США має претензії до того, як Україна бореться з торгівлею людьми *(Укрінформ)*

СПОРТ

Зустрінуться справжні професіонали

Бокс. 14 червня у столичному Палаці спорту відбудеться грандіозне спортивне свято — професіональний турнір найвищого рівня «Steel Power». Його організатор — компанія K2 East Promotions. Кульмінацією турніру стане поєдинок за звання Інтерконтинентального чемпіона WBA у напівважкій вазі (до 79 кг) українця В'ячеслава Узєлкова та словака Дениса Симчича.

— Цей бій є важливим для мене, — розповів В'ячеслав Узєлков. — Постараюсь довести, що є гідним володарем поясу Інтерконтинентального чемпіона. Я поважаю свого суперника, але впевнений у власній перемозі...

У свою чергу, присутній на прес-конференції, присвяченій цій події, Віталій Кличко зауважив, що на ринзі зійдуться два боксери-нокаутери. «Ми віримо, що переможцем стане В'ячеслав — один із найкращих боксерів у команді K2 East Promotions».

Віталій Кличко зазначив, що цей турнір дає змогу українським фанатам боксу побачити на ринзі справжніх професіоналів своєї справи — найкращих боксерів світу і, безперечно, вітчизняних зірок.

Окрім бою за звання Інтерконтинентального чемпіона WBA, у рамках турніру «Steel Power» відбудеться поєдинок за звання чемпіона світу серед молоді за версією IBF, де Максим Бурсак буде відстоювати пояс, який він здобув у квітні цього року, перемігши грузинського боксера Міхаїла Хуцишвілі технічним нокаутом. Також свою майстерність на ринзі продемонструють Алік Муртазалієв, Тимур Ахундов, Валентин Головко, Костя Ровенський та Андрій Руденко.

Започатковано справу цікаву і корисну

Футбол. Учора в Києві розпочався перший неофіційний чемпіонат Європи з футболу серед будівельних організацій, присвячений Євро-2012 та пам'яті видатного футболіста київського «Динамо» і збірної СРСР Анатолія Пузача. Змагання відбуваються за підтримки Міністерства регіонального розвитку і будівництва і Міністерства України у справах сім'ї, молоді і спорту. «Голос України» надаватиме чемпіонату інформаційну підтримку.

Боротьбу за нагороди ведуть колективи провідних будівельних компаній України, а також команди з Туреччини та Білорусі. Серед українських учасників представлено «Київміськбуд», «Завод залізобетонних конструкцій ім. Ковальської», «ГДІП-Інпредбуд», «Метробуд», «Солбуд», «Сантехнік Лтд. і К» та інші. Від Білорусі в чемпіонаті візьме участь команда будівельної компанії «Вігвам Престиж», від Туреччини — збірна команда турецьких будівельних компаній, які працюють в Україні, організована «Міжнародним союзом бізнесменів України і Туреччини» (TUID).

— Ідея провести такі змагання народилась у зв'язку з тим, що саме всі українські будівельні компанії, які беруть участь у нашому чемпіонаті, мають безпосередній стосунок до підготовки до Євро-2012. Усі будівельники люблять футбол, а в багатьох компаніях не перший рік існують власні футбольні команди, які відгукнулися на наше запрошення, — сказав голова оргкомітету чемпіонату Віталій Тарасенко. Окрім того, він наголосив, що відтепер європейські футбольні фестивалі будівельних організацій проводитимуть регулярно.

Отже, започатковано справу цікаву і корисну.

Сергій МЕЛЬНИК.

Енергетики руйнують гнізда лелек

Природолюби Вінниччини закликають енергетиків переглянути своє ставлення до гнізд птахів, занесених до Червоної книги

Удвічі зросла популяція білих лелек у Вінницькій області за останні десять років. Тисячу чорногузів закільцювали природолюби області за період з 1974 по 1991 роки. Більшої цифри не мають природолюби жодного іншого регіону. Коли людина помирає, лелеки залишають гніздо біля її хати. Білий лелека тулиться до людей, а чорний — від них ховається

— Душа болить, коли бачиш, як електрики скидають лелечі гнізда, — каже жителька села Павлівка Калинівського району, яка попросила не називати її прізвища. — Ось вже скоро лелеки повернуться додому, а гнізда нема. Не по-людськи це якось. Разом з тим на електростовпах не повинно бути жодних сторонніх предметів, в тому числі пташиних гнізд — такі вимоги Правил експлуатації ліній електропередач.

— Досвід розв'язання цієї проблеми мають поляки, — каже вчитель-природолюб Анатолій Костогриз із села Ялтушків Барського району. — Там гнізд з електричних стовпів не скидають. Навпаки, встановлюють. Польські енергетики навіть розробили конструкції такого гнізда. Я бачив, який вигляд вони мають.

Два роки тому Західний орнітологічний центр, що є у Львові, провів зібрання природолюбів Західних і Центральних областей держави. Запросили до участі в ньому і Анатолія Костогриза. Він більше тридцяти років веде спостереження за білими лелеками і вивчає поведінку цих птахів. Збиралися природолюби в Нетішині на Хмельниччині. — У складі польської делегації були... енергетики, — продовжує А. Костогриз. — Вони привезли із собою декілька варіантів гнізд, розроблених спільно з природолюбами. Ставлять їх точнісінько на тому місці, куди птахи починають зносити матеріал для своєї оселі. Всі такі гнізда закріплюють над дротами. Якщо птахи їх обминають, польські енергетики все одно не скидають лелечу оселю. У такому випадку ставлять поруч ще один стовп і на нього переносять дроти, але гніздо не чіпають. У нас поки що керуються інструкцією.

Птах без гнізда — як людина без хати

У селі Нова Гребля, що в Калинівському районі, розповідали, як енергетики вели «дуель» з лелеками. На роздоріжжі біля села птахи вимостили гніздо, але енергетики його скинули. Настирливі чорногузи знову взялися за роботу. Те, що птахи робили протягом двох днів, енергетики зруйнували за десять хвилин. Яким же було їхнє здивування, коли на тому ж місці птахи втретє звили кубельце. Інструкція все одно взяла гору над любов'ю до птахів. Щоб віднадити їх від цього місця, стовп густо вимастили солідолом. «Це люди можуть жити в багні, а лелеки — чистюхи, покружляли над місцем, де була хатка, та й подалися світ за очі від того смороду», — зі смутком в голосі розповідала старенька бабця з Нової Греблі.

— Наскільки мені відомо, вчені так і не змогли дослідити, чим саме керуються чорногузи, коли підбирають місце для гнізда, — розповідає А. Костогриз. — Вони горнуться до добрих людей — ця версія залишається найпоширенішою. Може, воно й справді так. Але ж у цих самих добрих людей на подвір'ї ростуть дерева, а бузьки чомусь всідаються на електричного стовпа.

Природолюб каже, що не раз зі своїми учнями вимощували крилатим улюбленцям справжні «королівські ложе». До того ж зовсім поруч з тим місцем, куди лелеки зносили у дзьобах «будматеріал». «Прибігають якось хлопчики, кажуть, на електростовпі лелеки хату мурують, — розповідає пан Костогриз. — Ми швиденько перенесли на ясен, що росте поруч, уже заготовлене гніздо. Та марно старалися...».

«20 років білокрилий прилітав до нашого села»

Коли хати були під соломою, кращого місця для гніздів'я білокрилим лелекам годі було шукати. З добрими людьми вони сусідували у злагоді довгі роки. За результатами кільцювання, які Анатолій Костогриз проводив з 1974 по 1991 роки, йому вдалося встановити, що один лелека повертався до нашого краю протягом двадцяти років. Насиджене місце сімейство буцнів покидало тоді, коли помирала людина в оселі, поруч з якою звили гніздо. «На хаті у мого діда Мусія із села Колосівка (це в Барському районі) лелеки ставили гніздо доти, доки живим був дід, — продовжує Анатолій Костогриз. — Ми виросли з ними, для нас, дітей, кращих сусідів годі було шукати. Щоранку, прокинувшись, вибігали на вулицю і дивилися на дах — як там наші чорногузи? Коли діда не стало, наступного року птахи не вивели потомство. А тоді й зовсім залишили гніздо».

З Вінниці долетів до Африки

У 1974 році проводили міжнародний перепис білих лелек. У Вінниці цю справу взяв на свої плечі колишній льотчик Євген Жилін. Він тоді обіймав посаду директора Будинку охорони природи. Дуже любив цих птахів. Казав, що вони йому — як рідня. На його ентузіазмі проводили велику роботу з догляду за бузьками. Птахів підгодовували, розчищали їхні гнізда...

До перепису Жилін залучив також молодого на той час вчителя-природолюба з Ялтушкова Анатолія Костогриза. «Так я поєднав долю з лелеками. І нітрохи про це не шкодую. Не перестаю спостерігати за ними і тепер», —ділиться думками пан Анатолій. За його словами, лелек тоді було значно менше, ніж нині. Навіть за останні десять років, за його підрахунками, кількість чорногузів на Вінниччині збільшилася приблизно удвічі.

— Ми постійно брали участь у кільцюванні птахів, — продовжує співрозмовник. — Отримували кільця з Москви, через обласне Товариство охорони природи, так само звітів. Я досі зберігаю копії тих звітів. Інколи нам повідомляли про подальшу долю закільцьованих нами птахів.

Наших чорногузів знаходили в Румунії, Болгарії, найдальшу звістку мали з Африки, стверджує Анатолій Костогриз. «На алюмінієвій смужечці значилася літера «А», орнітологи знають, що це серія великих птахів, — пояснює пан Анатолій. — Далі на латині стояв напис «Москва, центр, інформ», тобто: куди повідомляти у разі виявлення птаха.

Кільцювання птахів Анатолій Костогриз проводив аж до розпаду Союзу. «Ми охопили цією роботою 15 сіл нашого Барського району, — згадує співрозмовник. — Мені охоче допомагали учні, троє моїх дітей пройшли цю школу. А справа, повірте, не з легких».

Є гнізда, до яких, можна добратися лише з допомогою драбини. І то спареної. «Я навіть одягав хлопчикам захисний шолом на голову, щоб, бува, агресивний лелека не залишив рану на обличчі». Маленьких птахів не кільцювали. Бо не всі з них виживали. Вони дуже зажерливі, багато їдять. Якщо батьки пташат бачать, що не вдається усіх прогодувати, найменшого викидають з гнізда. За підрахунками Анатолія Костогриза, на Вінниччині було закільцьовано найбільше білих лелек — приблизно одна тисяча. Кращого показника не мали природолюби жодної іншої області України.

Чорні з'явилися недавно

— У 70-х роках ми тільки чули про чорного лелеку, а бачили його хіба що на картинці, — розповідає природолюб Анатолій Костогриз. — У нас вони з'явилися зовсім недавно. Протягом останніх років за Ялтушковим, а також біля ставу в селі перед вирієм збираються зграї чорних лелек. 15 птахів нарахував одного разу пан Костогриз. «Якщо білі лелеки тягнуться до людей, то чорні, навпаки, — ховаються від них». — пояснює співрозмовник. За його словами, чорнокрилі птахи будують гнізда в лісі, та ще й у хащах. А як таємно покидають їх! Крадькома вибираються, але злітати не поспішають. Спершу замітають сліди, переходять тихцем на декілька дерев подалі від гнізда і лише тоді піднімаються в повітря.

...Минулого літа, коли син Анатолія Леонід (він — аспірант одного із столичних навчальних закладів) приїхав у гості, батько запропонував проїхатися по місцях лелечих гнізд. Сіли на велосипеди — і гайнули по знайомих селах. І як же зрадів, коли з'ясувалося, що гнізд не стало менше. Тільки в Ялтушкові маємо 12, до речі, три з них — на електростовпах. Поки що їх ніхто не чіпає. Хоча в Мигалівцях був випадок, коли лелече гніздо стало причиною пожежі: замкнули електродроти — і воно згоріло.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото Михайла САЧКА.

ТОЧКА ЗОРУ

Володимир Волков, технічний директор ВАТ «Вінницяобленерго»:

— На електричних стовпах не повинно бути жодних сторонніх предметів, в тому числі гнізд птахів, такими є вимоги Правил експлуатації ліній електропередач. Ними й користуються енергетики на місцях. Мокрі гнізда можуть стати причиною для коротких замикань. Від цього, буває, виникають пожежі. Короткі замикання призводять до пошкодження обладнання, я вже не кажу про ті незручності, які терплять через це споживачі електрики. Але гнізда можна й не скидати. Достатньо ізолювати дроти в тому місці, де вони торкаються гнізда, — і проблему вирішено.

Галина Іваськевич, методист Вінницької обласної станції юннатів:

— Білого лелеку занесено до Червоної книги, тому посягання на його гніздо — це те саме, що посягання на самого птаха. Такі дії заборонені чинним законодавством. Отже, ті інструкції, якими користуються енергетики, мають бути переглянуті. Бо посадові-енергетики, як і кожен громадянин, також несуть відповідальність за порушення закону.

Наших чорногузів знаходили в Румунії, Болгарії, найдальшу звістку мали з Африки

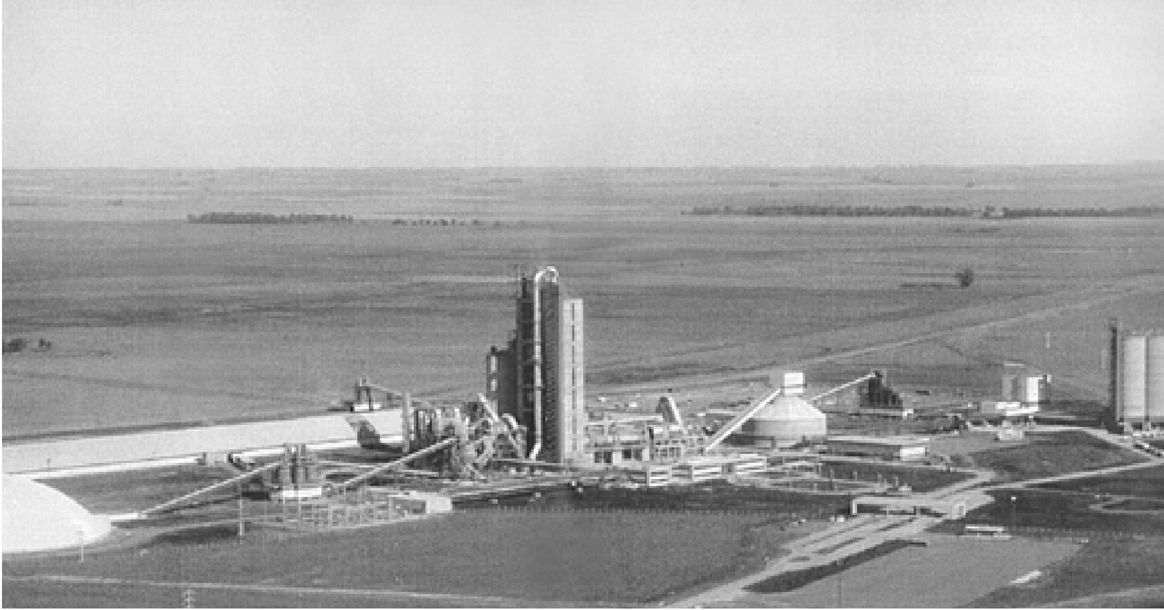
Аргументи творців фундаменту цивілізації

Нинішню проблему значного дефіциту цементу в Україні допоможе розв'язати побудований на Керченському півострові перший за потужністю (три мільйони клінкеру на рік — майже чверть усього вітчизняного виробництва), другий за ліком у Криму цементний завод. Потужність нового підприємства в шість разів перевищує продуктивність Бахчисарайського заводу — розширюватися якому заборонили, бо це може знищити історично-культурний ландшафт.

Будівництво гіганта обійдеться в 2 млрд. грн., повідомила керченська фірма «Альтцем» — дочірнє підприємство донецької промислової групи «Альтком», яка зайнялася реалізацією солідного інвестиційного проекту. Керівництво і фахівці фірм і уряду Криму вже схвалили амбіційний проект, зазначивши вдале розташування Краснопартизанського родовища вапняків для потужностей майбутнього заводу. Розмістять найсучасніше виробництво на вільних від забудови землях резерву Приозернівської сільради Ленінського району — Верховна Рада автономії вже виділила під завод 65,5 га. Зручно і близько розташований морський порт сприятиме реалізації продукції за низькими транспортними тарифами.

Директор ТОВ «Альтцем» Сергій ТУРМІЙ (на знімку) уточнив: у лютому ми підписали контракт із німецькою фірмою POLYSUS AG на постачання устаткування вартістю 186 млн. євро. Третина з 2,0 млрд. грн. — це власні гроші підприємства, інші — кредитні кошти. Реалізують проект менш як за чотири роки, а окупитися він має за сім років. Особливу увагу створювачі заводу приділять питанням екології. Тут використовуватимуть тільки суперсучасні енергозберігаючі, екологічно бездоганні технології виробництва цементу. Для цього підвищили собівартість проекту майже на 21 млн. грн.

— Як кримчанин перше повідомлення про ідею будівництва тут цементного заводу сприйняв негативно, — зізнався генеральний директор ЗАТ «Камиш-Бурун» Керченського морського порту Олександр Малина. Та коли почав вивчати проект, заглибився в проблематику сучасного цементного будівництва і виробництва, у новації і технології, то став дедалі більше переконуватися: новий сучасний завод не тільки безпечний для екології півострова, а й необхідний для нього, як і для всієї України.

Попереду «Євро-2012», безліч інших масштабних будівельних проектів. Та й у Криму і Керчі для створення комфортної курортної зони насамперед потрібна база, багато будівельних матеріалів, необхідних під час спорудження нових будинків відпочинку і санаторіїв, готелів і кемпінгів. Глобальною проблемою стало і укріплення всього берега півострова, що страждає від розмиття штормами. Дедалі актуальнішим стає питання, як уберегти територію Криму від сповзання в море. Для цих масштабних берегоукріплювальних робіт потрібна величезна кількість цементу і бетону. Його не даремно називають фундаментом цивілізації.

Порівняйте: в Україні виробляється цементу в середньому 250 кілограм на одну людину, а в Китаї — одна тонна. Це з його колосальним населенням! Ми говоримо про економічне диво Китаю, що стрімко розвивається завдяки і цьому показнику. Якщо розвивається промисловість, зростає виробництво, країна розвивається, якщо розв'язуються соціальні проблеми — в основі завжди питання будівництва як індикатора цивілізованості, розвиненості, комфорту життя громадян.

З'являється потреба в будівництві — отже, суспільство розвивається, розв'язуються проблеми. Для облаштованості України і Криму треба величезна кількість цементу. Тільки створивши економічну і технічну основу, матимуть право на життя інвестиційні проекти. І ми побудуємо справді конкурентну, сучасну курортну зону в Криму, облаштуємо Україну. А створюючи базу, обов'язково строго контролюватимемо питання дотримання екологічних норм. І тому, коли ухвалювалося рішення про будівництво заводу саме тут, у Керчі, його проектанти і власники пішли на те, щоб дуже здорожити проект. Тільки для того, щоб створити екологічно чисті умови під час виробництва цементу і застосувати зовсім нову технологію чистої доставки сировини на завод, який розташований за чотири кілометри від кар'єру. За старою технологією сировина б возили величезні БілАЗи і піднімали би пил, який би розносив вітер. Ми ж застосуємо закуплену нами найдосконалішу німецьку технологію закритого конвеєра — так званий трубчастий конвеєр. До того ж на всіх технологічних переробках буде встановлено фільтри, що дадуть змогу автоматично збирати пил і повертати назад у виробництво. Це фактично абсолютно безвідхідний цикл.

Між кар'єром і заводом, так само як і у ньому, жодна пилинка не просочиться в навколишнє середовище. Ми пішли навіть на те, що і сировинні добавки, що можуть зберігатися відкрито, знаходитимуться в повністю закритих приміщеннях з потужними фільтрами, які цілковито усуватимуть проникнення пилу.

Важливо і те, що, закупивши новітні технології виробництва цементу, акцент зробили на сухому способі його виробництва, на який переходить нині вся Європа. Не буде викидів у довкілля. Плюс до цього — встановлені ще і рукавні фільтри під час роботи печі, з холодильною установкою, що охолоджує викиди. І потім через фільтри відбувається очищення. Ось такий досконалий, витончений і бездоганний інженерний проект, який дає можливість зберегти буквально всі вимоги Кіотського протоколу з викидів до атмосфери.

Захисники довкілля спочатку зчиняли шум з приводу будівництва нашого заводу, але ми переконали їх конкретними аргументами екологічної безпеки нашого виробництва. Довели: нелогічно кричати, не вникнувши в параметри і досягнення нашого суперсучасного екологічно бездоганного виробництва. Адже ми теж кримчани, живемо тут і піклуємося про чистоту довкілля так само, як і вони. Нам усім дихати цим повітрям. Ми відкриті для всіх, будь-яким фахівцям і експертам готові надати документацію з усіх питань дотримання вимог екології. Тому закликали всіх екологів: перш ніж зчиняти галас, проведіть громадські експертизи, залучайте знавців питання, і якщо раптом дійсно знайдете якусь хоча б найменшу невідповідність, ми готові піти назустріч усім зауваженням. На нашу користь говорить і те, що ми зробили величезні додаткові затрати саме заради екології. Незважаючи на те, що цей завод сертифікований за вимогами Євросоюзу. Ці підприємства із найпрогресивнішою технологією, типові. Їх робить провідна у світі компанія, що будує найсучасніші цементні заводи у вимогливій до чистоти життєвого простору Європі, куди підприємства, що завдають екологічної шкоди, вже не пускають.

Ще один момент. Виробництво за новою технологією дуже знижує енергозатрати. А це загальнодержавне завдання, і ми пишаємося причетністю до справи раціонального використання енергоресурсів. Адже затративши їх на порядок менше, ми одержимо і собівартість виробництва цементу набагато нижчу. Отже, не тільки успішно конкуруватимемо на міжнародному ринку цементу, а й стримуватимемо зростання цін в Україні, котру зараз заполонили заводи, куплені іноземними компаніями, що переслідують свої комерційні інтереси. Наш завод з новою технологією побудуємо на гроші наші, національні, українські.

— Які реальні терміни запуску такого високотехнологічного гіганта?

— Завод побудуємо в два етапи. На першому — створюватиметься все для двох ліній і будуватиметься паралельно перша лінія. Таким чином через два роки ми вийдемо на 50 відсотків потужності заводу. І ще через неповні два — на повну потужність. Ми стартуємо через 2,5 роки. Працюємо дуже скоординовано, строго за чіткими графіками, комплексно. Ретельно продумано і транспортну логістику. А ще коли виникло питання її створення, постачання продукції заводу, прийняли рішення про придбання ЗАТ «Камиш-Бурун», його активів, фірмою «Альтком».

Самостійне підприємство «Камиш-Бурун» існуватиме в єдиній системі, воно буде відроджено, що дасть додаткові робочі місця і додаткові надходження до бюджету. Адже за минулий рік наш порт пропрацював усього десять днів, бо дуже замулений підхідний канал, акваторія порту, застаріло устаткування, тому клієнтура відхлинула. У дійсності — Керч розташоване в дуже вигідному географічному положенні, що обов'язково дасть державі велику валюту в скарбницю. Тут саме важливо, що Керч розташоване між двома морями і морським і річковим флотами. Морський флот, маючи велику осадку, може пройти тільки до Керченської протоки. Частина російського річкового флоту, через обмеження морського реґістру, має право ходити тільки до Керченської протоки. Керченський порт повинен стати перевалочним між морським і річковим флотом.

Забезпечимо вітчизняний ринок, зможемо легко конкурувати на міжнародному. Приміром, Росія зараз відчуває гострий дефіцит будматеріалів, який буде збільшуватися. Дивіться, річкова транспортна артерія йде через Азов буквально до Москви. Ці регіони основні споживачі цементу. І якщо ми тут будуємо термінал, поставляємо на нього морським флотом цемент, перевалюємо на річкові судна, то розв'язуємо проблему недорогої доставки цементу до Росії. На біржі в Москві його вартість уже 200—300, і прогнози — 400 доларів за тонну. У такий спосіб ми залучаємо транзитний вантаж, не відбираючи його в інших портів України, а даємо в нашу скарбницю валюту. Це економія для Росії і доходи для України. Адже нам дуже вигідно торгувати з Росією цементом. З огляду на те, що на ринку цієї країни ціна на цемент підвищилася дуже стрімко і постійно зростає в зв'язку з його дефіцитом, що щорічно становить 20 млн. тонн — Україні дуже вигідний цей ринок. Таку само логістику можна побудувати з будь-якого іншого транзитного вантажу.

Уже проведено передпроектне пророблення німецькою фірмою «Ібау» реконструкції порту. Будуть установлені два потужні портові і один рейдовий перевантажувачі, побудовано термінал перевалки цементу, створені поромна переправа, шість силосів ємністю 90 — 120 тис. тонн нагромадження, спеціальне устаткування для розвантаження-навантаження вагонів, щоб не було запилення, для чого конвеєр з заводу підійде прямо в порт. Усього за рік порт плануємо поглибити до прохідної осадки 8,2 метра, переобладнати і почати працювати задовго до того, як завод почне випускати продукцію. Причому відкрити порт з оборотом у 3 млн. тонн на рік плануємо вже в наступному році! Почали доставку 20 тисяч тонн металоконструкцій устаткування з Європи з умовами шеф-монтажу ми робитимемо тут, а насичення повністю буде в Німеччині. Потрібно поставити 200 тисяч тонн щебеню, 100 тис. тонн цементу. До запуску цементного виробництва ми також побудуємо німецький бетонний завод на базі ЗАТ «Камиш-Бурун». Це стартова площадка, з якої почне облаштовуватися весь Крим: берегоукріплювальні роботи, санаторії, пансіонати, готелі, житлові будинки. Загальна програма становить 2 млрд. доларів.

— Як сприйняли ваш масштабний проект на Керченському півострові і що він дасть людям регіону?

— Ми швидко знайшли взаєморозуміння з адміністрацією Ленінського району, громадами прилеглих сіл. Для них це надія. Приміром, у Приозерному всі гірники, вони всі працювали в кар'єрі, а зараз без роботи. Нашому об'єкту будуть потрібні нові фахівці. Тисячу робочих місць ми створимо тільки на заводі. Це теж важливий аргумент необхідності будівництва заводу. Зведемо цементний, будуватимуться поруч похідні будівельні компанії, для яких теж потрібні нові робочі місця, споруджуватиметься житло, розвиватиметься інфраструктура. Триває будівництво, активізується і розвиток регіону, країни і добробуту народу. І коли, зробивши оголошення в ЗМІ, провели громадські слухання, зібравши громадян не тільки Ленінського району, а й Керчі, на всі гострі запитання переконливо відповів керівник фірми «Альтцем» Сергій Анатолійович Турмій. Люди побачили перспективу, оцінили екологічну захищеність і економічну вигоду проекту і більшістю голосів прийняли рішення: «Так! Треба будувати!»

З жителями району ми уклали договір намірів, де врахували всі соціальні питання і шляхи їх вирішення. Навіть виходячи з тієї собівартості, що ми заклали в цемент, (він на кілька порядків нижчий за вартістю, ніж той, котрий реалізується зараз на енергоємних підприємствах), вийшло, що в рік одних податків і платежів віддаємо 300 млн. грн. 200 мільйонів підуть у центральний, 100 — в місцевий бюджети. Оренда землі під заводом і кар'єром дуже велика, це все ми зараз оформляємо і будемо щорічно акуратно виплачувати в місцевий бюджет. От так і розвиватимемо державу та її регіони.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Фото автора.

Самостійне підприємство «Камиш-Бурун» дасть додаткові робочі місця і додаткові надходження до бюджету

ТРИВОЖНИЙ ДЗВІНОК

Дитсадки і мова недоступні

У сільській місцевості, як зазначив недавно сам Президент, лише 28 відсотків дітей мають можливість відвідувати дитячі садочки. Віктор Ющенко закликав облдержадміністрації знайти можливість для фінансування будівництва нових дошкільних установ. Крім того, він доручив уряду і секретаріату Президента розробити відповідний план. Глава держави назвав «національною ганьбою» те, що діти з фізичними вадами не вчаться зі своїми однолітками у звичайних школах. До речі, він піддав критиці навчальні програми ЗОШ, розроблені ще за часів СРСР.

Фото Івана ІЛЛЯША.

Віктор Ющенко наголосив, що «є сотні сіл, де у школах недоступна українська мова». Особливо це стосується місць компактних поселень національних меншин.

На знімку: щасливчик, він ходить в сільський дитсадок!

РОБОТА НАД ПОМИЛКАМИ

Мовою Еллочки

Президент стурбований станом викладання української мови в школах, бо учні зіткнулися з труднощами під час ознайомлення з тестами. Я, вчитель-пенсіонер, вважаю, що слід звернути увагу на викладання рідної мови, збільшити, зокрема, кількість годин, ввести уроки виразного читання з української літератури, а в старших класах — ораторського мистецтва. А для цього учні повинні мати базові знання. Не дивно, що у зв'язку з перевантаженням вони мало читають, навіть програмні твори, а тому і спілкуються між собою мовою Еллочки-людожерки за допомогою вигуків.

Ще одне питання. Хто брав участь у складанні тестів? Можливо, люди, які далекі від школи, але добрі знавці української мови і літератури.

І. ДРЕВАЛЬ.

Лукашівка
Чорнобаївського району
Черкаської області.

Анатомія корупції

ТВІР ТИЖНЯ

Прочитала статтю про Ганну Пономаренко, ректора Харківського університету внутрішніх справ. Підзаголовок «Вступна кампанія завжди буде чесна і прозора» викликав сльози. Згадалися події дворічної давності.

Я знала, що в Одеський інститут вступають за гроші. Але думала, що дякуючи ось таким публікаціям щось змінилося.

Мій син Богдан не був відмінником, але вчився сумлінно, знаний спортсмен. Сусід Руслан, спортсмен і гарний учень, два роки марно «пробивався» в Одесу, доки батьки певну суму не заплатили, як зізналися.

Потім поступив другий товариш Богдана Юра (його батько — заступник начальника райвідділу). Ну й ми вирішили. Начальник міліції нам направлення не хотів давати. Запитував прямо: «П'ять тисяч доларів в Одесу відвезла?». Я через районного прокурора добилась, щоб він той документ дав. А навіщо було?! Три тижні занять пропустив син, щоб у Вінниці (а це і гроші на дорогу неабиякі) комісію пройти. Як йому це вдалося без батьків — досі чудно. Просто серед членів комісії, певне, половина були людьми. Вони його визнали «годним» до служби в армії, зате обласна «виявила» хвороби очей і хребта. Лікувались, ледве в строки вклались...

Одного хлопчика прийняли одразу, бо, здається, дитина загиблого міліціонера. А для інших — конкурс три особи на місце.

Ми не хвилювалися, бо фізичну підготовку Богдан здав на 11 балів. Я раділа, їх троє було таких на весь інститут. Тести з правознавства написав на «7». Здавалось, ще крок. І він його зробив. У диктанті він зробив три помилки, дві з них синтаксичні. Так він і в школі, до речі, писав. Уночі мені приснився сон, що сину «одиницю» ставлять. Зранку я побігла в інститут, хоч результати обіцяли на 15-ту. Я втопитися в морі хотіла, побачивши таки «одиницю» на роботі Богдана. У комісії, як з'ясувалося, єдиною можливістю «завалити» сина була «одиниця» на диктанті, бо він історію (тест) однозначно здав би! Одне слово, ми вилетіли. На контракті, до речі, після диктанту навіть «медалісти» пам'ять втрачали. «Одиниць» було тьма.

Пішли ми в інший вуз. Там диктант син на «11» написав і, звісно, став студентом-контрактником. Не його це навчальний заклад, але ж десь треба вчитися. Гадала, третього сина за рахунок держави вивчимо. Аякже! Контракт і гуртожиток «з'їдають» шість тисяч у рік. А ще ж треба одягати, годувати. І це при моїй і чоловіковій мізерній зарплаті.

Торік в Одесу поступив товариш мого сина, який у школі диктант писав на «двійки», а на фізкультуру взагалі не ходив. Мама у нього начальник. А були батьки просто розумніші за нас: їхні діти вступили у вузи ще взимку (за результатами олімпіад, де їм дали списати, або слухачі «курсів», які не відвідували). Тож прошу таких, як шанована харківський ректор, не писати, що вступна кампанія чесна.

Якщо донька Кучми купує будинок в Англії за неймовірну суму і ніхто її не питає, де взяла гроші, чому в інститутах розумні люди не можуть і собі додатково підзаробляти?..

Працівники райвідділу, співчуваючи моєму синові, який мріяв бути міліціонером, давали йому можливість ще раз поступати в Ірпінь. Ми кинули навчання на своєму «контракті», знову проходили комісію, знову здавали фізкультуру, тестування — усе блискуче. Але через кабінет начальника вузу не пройшли. Знаєте, чому? Боюсь про це писати...

Ми повернулись на контракт і, не пояснюючи нікому причину відсутності, доганяли однокурсників.

А тим часом районна рада повідомила недавно про направлення кращих дітей в вузи. Щиро бажаю, щоб мети досягли такі сумлінні й розумні, як мій Богданчик.

За школу скажу. Екзамени тут не потрібні. А оцінки хай ставлять кожному за працю, на згадку. А вступ хай буде за тестами. І немає чого їх боятися. Для розумних дітей це те, що треба.

Та, боюсь, наші інститути не витримають, без хліба лишаться. Учителі і директори, які оцінки та медалі продавали, збідніють. А завідуючі районними відділами з голоду завиють, бо ті медалі не треба буде «доковувати», а обласні керманичі...

Нині «плюсують» до результатів тестування середній бал атестата. Навіщо? Мій син один раз «Правознавство» прочитав і на «7» здав. А хто тричі прочитає — на «10» здасть.

Т. М., багатодітна, бідна, але щаслива мати.

Піщанка
Вінницької облсті.

ШИРШЕ КОЛО

Як волошка в житі

Шкільне жіноцтво має вельми розумне і привабливе обличчя — журнал «Пані Вчителька»

У назві — суть видання. Йому трохи більше року, але із дитячих штанців він давно виріс. Тут, на радість педагогів, не знайдеш методичних рекомендацій, розробок уроків, списків літератури, менторських нудних лекцій. Тут — усе для душі пані Вчительки: від верстки яскраво ілюстрованого симпатичного щомісячника до нестандартно написаних змістовних, часто інтригуючих щирістю і відвертістю матеріалів. Про їхній зміст можна судити з влучних рубрик: «Автограф», «Він і вона», «Героїня номера», «Літературна кав'ярня», «Дамський салон», «Хатні справи» тощо.

Поряд з академічними виданнями журнал для шкільного жіноцтва — як волошка в житі. Його творці живуть в усіх регіонах країни, де за передплатою розповсюджується «Пані...».

Команда головного редактора Ольги Адам нечисленна, але мобільна і повна задумів. Ольга із заступником Аліною Басовою — основні автори унікального журналу, що виходить у Харкові. У наступних номерах, анонсованих, до речі, ще взимку, читачі залюбки, гадаю, прочитають матеріали під назвами «Любовний трикутник», «Поговоримо про бюст», «Шкільні крадіжки», «Полковник Зоя», «Скрипаль на даху», «Вчительські діти» та багато інших.

Наві ШЯЛЛІ.

Харків.

ІЗ-ЗА ПАРТИ — НА ЛАВУ

Пограли в козаків-розбійників і досить

З учительських крадуть не тільки в кіно. Скажімо, в одній із шкіл Маріуполя випускник і шестикласник викрали з кабінету директора фотоапарат і відеокамеру.

Їх затримали через кілька тижнів. На одинадцятикласника, організатора, чекає лава підсудних, неповнолітній подільник виступає свідком.

У Краматорську відзначилися школярки. Вони зазіхнули на... капці, мило, пральний порошок самотньої бабусі-інваліда. «Ідейним» натхненником була 13-літня дівчинка. Їй загрожує спецколонія для неповнолітніх.

Хлопці із Шепетівки Хмельницької області спеціалізувалися не на дрібних крадіжках, а на викраденні іномарок. Однієї ночі двоюрідні брати покаталися аж на трьох авто. Після цього пішли в школу, де їх і затримали. «Витівки» неповнолітніх, щоправда, до великого лиха не призвели — вони, удосталь накатавшись, залишали машини на вулицях у повній цілості.

А як у них?

Нижня палата парламенту Японії проголосувала за зниження віку, по досягненні якого малолітні злочинці можуть направлятися в місця ув'язнення, до... 11 років. Тепер зміни буде передано у верхню палату, яка, швидше за все, затвердить їх. Дотепер в Японії малолітні правопорушники могли відбувати покарання лише з 14 років. Однак в останні роки країною прокотилася хвиля жорстоких убивств та інших тяжких злочинів, скоєних дітьми.

Таку проблему мають США, інші високорозвинені країни. Не в змозі приборкати дитячу злочинність і Україна. Байдуже ставлення до дітей, багато з яких позбавлені доступу до таборів відпочинку, спортивних секцій, гуртків за інтересами, може відгукнутися і владі, і суспільству.

Жителі Васильківського району Київської області завдали чимало горя жертвам та їхнім батькам. Якось увечері, коли «делать было нечего», хлопчаки вирішили заробити на кіно й комп'ютери. Дмитро повідав про те, що в Сумах був дуже популярний розбій. Жертвами, як правило, обирали дівчат. Друзі використовували кілька складних ножів. Утрьох поїхали в Боярку, де біля місцевої школи пограбували школярку.

На столичному радіоринку продали вкрадений телефон, а на виручені гроші погуляли в кафе. Повернулися додому — начебто після уроків.

Трійця так повірила у свою безкарність, що малолітніх «робін гудів» не лякало навіть те, що дівчатка поверталися зі школи парами.

Коли хлопчаки спробували відібрати майно у своєї чергової жертви, дівчинка почала пручатися й голосно кликати на допомогу. Її почули старшокласники, а також співробітники міліції.

Малолітніх розбійників упізнали п'ятеро дівчаток.

Під час розмови зі слідчим один із хлопців, до речі, зізнався, що хотів на власній шкурі випробувати, як сидіти у в'язниці. Однак після трьох діб за гратами йому «перехотілося».

Іван ІЛЛЯШ.

Спробуйте на собаках

РЕЗОНАНС

Відгук на статтю Івана Ілляша «Ще школі толерантності й бракувало» («Голос України» за 9.02.2008).

Прикладом толерантності може служити казка «Принц і жебрак». Її гуманні ідеї незаперечні.

Але це все-таки літературний твір. І, якщо хочете, утопія. В реальній ситуації така історія не має шансів на щасливе майбутнє. Принц, після повернення у свої палати, залишиться принцом, а жебрак повернеться на своє дно.

Змінювати треба не ролі, а закони, які визначають реалії.

А вживання в роль негідника, перепрошую, схоже на пропозицію спробувати клофелін, щоб дізнатися, що відчуває наркоман.

Хто дасть гарантію, що в дитячій психіці, яка ще не сформувалася, знайдуться потужні антитіла, здатні протистояти спокусі зазнати радості від можливості зневажити слабкого або жебрака, а так само як і від зародження не почуття «толерантності» до щирих хазяїв життя, а бажання жорстоко мститися їм у тих, хто за жодних умов не зможе помінятися з ними місцями?

Не кажу вже про згаданих геїв і рецидивістів. Сюди логічно додати й повій.

Як би нововведення не обернулося для нас тим, про що зазвичай кажуть: «Застав дурня богові молитися, він і лоба розіб'є!»

Обережніше, добродії так звані новатори, з нововведеннями! Спробуйте спочатку, як кажуть, на собаках! Або почніть уроки толерантності з високопосадовців і відправте їх на одну зиму в глухе село. Нехай відчують себе принцами в ролі жебраків. Якщо результат буде позитивний, тоді й перенесемо експеримент на дітей.

Наталя СОКОЛОГОРСЬКА.

Бердянськ Запорізької області.

Учителі і директори, які оцінки та медалі продавали, збідніють. А завідуючі районними відділами з голоду завиють

Якби таких людей було більше

Часто в житті буває так, що до справ дорослих долучаються діти і допомагають їм. А в роботі над нашим проектом «Дороги — артерії життя» вийшло навпаки.

Почалося все з того, що учасників літературно-творчого гуртка «Словограй» Голгочанської школи I—III ступенів запросили до районного будинку культури на «Ярмарок соціальних дитячих ідей». Додому ми повернулися з думкою, що і нам треба взятися за розв'язання проблеми, яка вже давно турбувала і хвилювала. Адже вулиця Нагоринка, якою діти ходять на заняття гуртка «Словограй», була у вкрай поганому стані. Тож зібралися ми, запросили місцевого депутата й обговорили, як можна дорогу хоч трохи відремонтувати. Взялися до праці. Написали лист-звернення допомогти розв'язати нашу проблему до голови райради, голови райдержадміністрації та директора райавтодору. Вони з розумінням підтримали нас і пообіцяли посприяти дорожньою технікою. А по кошти звернулися до мешканців вулиці, бо вони теж не хотіли ходити болотом і калюжами.

Відкриття відремонтованої вулиці було радісним і велелюдним. Проте ця радість потьмяніла, коли випали дощі, бо місцевий дорожній матеріал розмокав й утворювалася багнюка. Звичайно, не така, як до ремонту, та все-таки ходити було складно.

І тоді ми звернулися по допомогу до тих, кого вважали добрими і щедрими і хто розуміє проблеми сільської молоді. Та на листи-звернення надійшли «теплі» відповіді від Президента, Прем'єр-міністра, Укравтодору та облавтодору з категоричним «ні» — адже наша вулиця не входить до мережі державних доріг. Вийшло, як у тій приказці: «Казав пан кожух дам, та слово його тепле» — нас чекало розчарування. Але ми продовжували стукати у двері тих, кого знали і про кого чули.

Відгукнулася депутат Тернопільської обласної ради Ірина Баран. Вона одразу пройнялася нашою проблемою й допомогла закінчити добру справу. Ми дуже вдячні їй за підтримку і розуміння. Адже завдяки Ірині Петрівні тепер у нас є гарна дорога, незалежно від погоди.

Якби таких депутатів, які йдуть до людей з любов'ю, розумінням, було більше, то в нашій країні процвітали б добробут і щастя.

За дорученням мешканців вулиці Нагоринка,
Оксана МАКСИШИН,
керівник гуртка,
і ще 48 підписів учасників гуртка «Словограй» та мешканців вулиці.

Голгоче
Підгаєцького району
Тернопільської області.

ФОТО З КОНВЕРТА

— Кажете, яйце знайшли? Так-так, це наше, найменше.
Фото Ірини ВОЛОШКИ.
Ясногородка Київської області.

Спішімо, радіймо: ми тут лише гості

ТВОРЧІСТЬ ЧИТАЧІВ

Добрий день, шановна редакціє «Голосу України»! Як давня шанувальниця вашого видання, хочу, щоб і мій голос якоюсь мірою посилив її звучання. Я багато років пропрацювала в газеті, яка, до речі, також була «голосом», — у «Голосі робітника».

Понад півстоліття наша газета залишалася незмінним другом, співрозмовником, інформатором робітничого колективу Харківського підшипникового заводу, останніми роками відомого як АТ «ХАРП».

«Голос робітника» перестав існувати три роки тому — з вересня 2005-го. Дуже шкода, адже газета справді була потрібна людям.

Нині я пенсіонерка. Та життя триває, і я дуже люблю його, незважаючи на те, що на 518 гривень жити нелегко. Втішає те, що потрібна своїм маленьким онукам — шестирічному першокласнику Артемку та дворічній Олесі, завдяки яким душа моя не старіє.

Я співаю у заводському ансамблі народної пісні, сама складаю пісні, вірші. Тож, якщо це можливо, нехай долучиться мій голосок до потужного і широкого «Голосу України». Я і мої рідні прагнемо, щоб він звучав сильно, переможно, щоб до нього дослухалися всі чесні українці і щоб підтримували його.

Гуляймо: минуле таке вже далеке,
Весніє: вертають додому лелеки.
Хоч крила зомліли,
стомилися дуже —
Щасливі, живі!
Привітаймо їх, друже!
Гуляймо, співаймо,
минуле минаймо,
Гривастих коней в колісниці
впрягаймо.
Хоч їдуть за обрій,
несуться щодуху,
Хай вітер засвище,
хай хмари роздмуха.
Гуляймо! Ще кров не застигла,
Далеко ще вечір, ще сонце в зеніті
І гріє нам плечі.
Ще жайвора пісня
Дзвенить в високості!
Спішімо, радіймо:
ми тут лише гості.
Гуляти — гуляймо,
та голови маймо.
Минуле, як пам'ять,
в серцях зберігаймо.
Не спімо в дорозі,
твердіше ступаймо —
Про завтрашній день
і прийдешнє подбаймо.

Віра ЧУРКІНА.

Харків.

Хто дав право публічно дискримінувати пенсіонерів?

Минуло вже майже півроку, як я прочитав у «Голосі України» статтю палкого бютівця Віталія Коржа «Старість треба поважати, а не використовувати людей похилого віку для політичних спекуляцій» (№ 235 (4235) від 14 грудня 2007 року), а досі не можу заспокоїтися.

Завжди вважав, що, хоч мені вже і за сімдесят, маю право голосу на виборах. Адже мене суд не визнав недієздатним і ні в кого з мого оточення не виникає сумніву, що я цілком адекватна людина.

І ось знайшовся нинішній «демократ», який сумнівається щодо доцільності участі у виборах «людей віком... 70—90 років». На його думку, «досконалість свідомості, працездатність і здатність вільно орієнтуватися в суспільних процесах» у цих людей не зберігається (крім, певна річ, у нього, пана Коржа), і їх не потрібно «втягувати» в питання виборів, оскільки це питання «надто серйозне».

Цікаво, хто дав йому право публічно піддавати дискримінації, образі й приниженню гідності мільйони громадян країни, яким 70—90 років? Всілякі «демократи» з обох політичних протилежних таборів довели пенсіонерів (та й не лише пенсіонерів) до такого ступеня зубожіння, що вони раді «хоч би ще день прожити». Проте, вочевидь, цього мало — тепер давайте їм ще й рота закриємо, позбавимо голосу.

Яка ж усе-таки совість у чоловіка: йому теж сімдесят, але ж він не лише голосує на виборах, а голосує також і у Верховній Раді, не зрікається депутатства, хоча, судячи з логіки його висловлювань, його «свідомий» вибір не може бути повністю свідомим, бо вже не повністю свідомою є... орієнтація в часі і просторі, у складних суспільних процесах.

Михайло МАРТИНЕЦЬ.

Кравцівка
Царичанського району
Дніпропетровської області.

Тут зцілюють не лише ліками

Шановна редакціє газети «Голос України»! Ми, ветерани, учасники бойових дій, афганці, висловлюємо щиру подяку адміністрації обласного госпіталю інвалідів Великої Вітчизняної війни. Перебуваючи на лікуванні, ми переконалися, що ще не зникли в цьому житті порядність, чуйність та добро. У закладі зцілюють не лише ліками, а й добрим словом та уважним ставленням до хворих, яким випало стільки важких випробувань. Госпіталь розрахований на 300 ліжко-місць, але у ньому лікуються значно більше хворих.

Головний лікар Л. Пінчук згуртувала чудовий колектив професіоналів — лікарів, медсестер, санітарок, які сумлінно виконують свої обов'язки. Не можемо не згадати добрим словом подяки кваліфікованих фахівців — завідувачів відділень О. Кузь (терапевтичного), М. Мардзвіку (неврологічного), В. Васильківського (кардіологічного), Ю. Доброжанського (хірургічного), Л. Власюка (реанімаційного).

Свій особливий внесок у забезпеченні хворих необхідними препаратами робить завідувач аптеки М. Коломієць. Під його керівництвом тут, на місці, виготовляють потрібні ліки. Неабияк допомагає в забезпеченні хворих найсучаснішими медикаментами і помічник головного лікаря В. Докієн.

Застосовуючи різні методи лікування, фахівці госпіталю сприяють швидкому одужанню хворих. Фізіотерапевтичне відділення, скажімо, за день приймає до 200 пацієнтів. Тут і електропроцедури, і масаж, і магнітолазер, і озокерит... Уся ця кропітка робота виконується під пильним наглядом старшої медсестри А. Дубчак.

А яке було б одужання без повноцінного харчування?.. У госпіталі працівники харчоблоку з 5-ї години ранку готують свіжі і калорійні страви. І навіть найприміхливіші пацієнти із задоволенням їдять смачні та поживні обіди.

А ще адміністрація госпіталю часто організує для хворих концерти та зустрічі з цікавими людьми, які надихають ветеранів на подальше життя.

Олександра КАПІНОС,
учасник Великої Вітчизняної війни, інвалід II групи,
писала за дорученням 120 пацієнтів госпіталю.

Хмельницький.

РЕЗОНАНС

Результатом поділюся на сторінках «Голосу»

Нещодавно (19 лютого) у рубриці «Посиденьки» вийшла моя замітка «Залякайте курку і отримаєте яйце». Після цієї публікації я отримав стільки листів на свою адресу, що мені не вистачить і трьох років, щоб на всі відповісти. Географія «кореспондентів» починається із села Кваси Закарпатської області й закінчується Харковом. Багато листів із Луганської області. Люди радили, що курям можна включити синю лампу в сараї, на стіні закріпити дзеркало й навіть додавати розчин йоду.

Велике вам усім спасибі! Щойно з'явиться можливість, обов'язково скористаюся вашими порадами й поділюся результатами на сторінках «Голосу України».

М. СОКУР.

Сніжне
Донецької області.

Про рідний край — з районного часопису

Шановні працівники газети «Голос України»! Щиро вітаю вас із професійним святом — Днем журналіста. Бажаю міцного здоров'я, щастя, сімейного благополуччя, подальших творчих успіхів у благородній справі вдосконалення роботи законодавчих та представницьких органів влади, особливо системи місцевого самоврядування!

Серед розмаїття засобів масової інформації районна, або, як її називають, сільська, преса, на перший погляд, посідає непомітне й водночас скромне місце. Але вона найближче до людей, до розв'язання їхніх проблем, бо висвітлює роботу району, трудові і творчі здобутки його мешканців. Саме такою є наша районна громадсько-політична газета «Вільним шляхом», яку очолює Людмила Якимчук.

У виданні вже стали традиційними рубрики «Ми — українці», «Адреси досвіду», «Краю милий, звеличений людьми», «В обороні рідного слова»... У них ідеться про роботу органів місцевого самоврядування та найцікавіше в житті рідного краю.

Колектив редакції часто бере участь у різноманітних творчих конкурсах і проектах, за що має чимало призів, грамот і подяк.

Вміють тут працювати, вміють і відпочивати. Підтвердження цього — сім дипломів Волинського обласного центру фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх».

Олександр ЮНЧИК,
заступник голови районної ради.

Ківерці
Волинської області.

З початку року до редакції надійшло 6750 листів

Я знову навчилася радіти життю...

ПРИМХИ ДОЛІ

Пані Надія — красива, весела, впевнена у собі жінка. Вона почувається потрібною, коханою і в цьому її щастя. Чоловік Олександр лагідно називає її «сонечком». Дві дорослі доньки захоплюються маминими успіхами. Надія Демчук — підприємець, справи в бізнесі йдуть добре, даючи їй задоволення у роботі і гарний прибуток. Емоційно, із сяючими очима, чарівна бізнес–леді розповідає, як минулого року вперше відпочивала за кордоном. Плавала там на яхті, спостерігала за екзотичними морськими мешканцями, милувалася сходом і заходом сонця...
Однак радість і душевна гармонія у життя цієї чудової жінки прийшли порівняно недавно. Ще кілька років тому Надія почувалася самотньою, розбитою, морально зламаною. Перебуваючи у глибокому відчаї, ладна була зважитися на найстрашніший крок.

Випробування на міцність

Надія народилася у містечку Шпола у сім'ї глибоко віруючих людей. Її батько був пастором у місцевій церкві. Вона була старшою із шести дітей. Виховувалася у строгих традиціях, повазі до старших. Батьківське слово в сім'ї вважалося законом. У школі дівчинка вчилася гарно, особливо добре давалися гуманітарні предмети. Коли Надійці виповнилося 17 — до неї прийшло палке кохання.

— Паша був трішки старшим від мене. Його батьки переїхали з Вінницької області, вся сім'я також відвідувала церкву. Там ми й познайомилися, — згадує, оглядаючись на прожиті роки, пані Надія. — Я проводжала коханого до армії, чекала його. Паша потрапив у ракетні війська. Там він і дістав сильне опромінення. Додому повернувся блідим, кволим, схудлим. Я на той час навчалася у Білоцерківському швейному училищі. Одного дня (й досі пам'ятаю дату — 11 вересня 1984 року) отримую телеграму: «Терміново приїжджай. Паша сильно захворів». У мого нареченого виявили гострий лейкоз. Він лежав у онколікарні. Все тіло вкрив геморагічний висип. Була сильна носова кровотеча, дуже низький гемоглобін. Його батько просив мене: «Не кидай Пашу. Йому мало лишилося жити». Однак я й не збиралася кидати хлопця, не знаю, що тоді перемогло: кохання чи просто мені його було дуже шкода. Коли моя мама, плачучи, просила залишити нареченого, я їй відповіла:» Як був здоровим, то був вам до душі. А як занедужав, то вже й не потрібний, виходить? Ні! Я його не покину!». І таки не кинула, впертою була. За Пашу багато молилися і, вважаю, що відбулося Боже зцілення. Поступово він став одужувати. А через півтора року після лікування почувався добре. Ми побралися, хоча для багатьох, навіть віруючих людей, було незрозумілим, як я можу одружуватися з нездоровою людиною...

З допомогою батьків молоде подружжя збудувало в Шполі гарний двоповерховий будинок. Згодом придбали машину. Мали свій бізнес — Павло відкрив столярну майстерню. А Надія господарювала, її садиба потопала в квітах. У сім'ї народилося дві донечки — Іринка й Наталочка. — Діти гарно вчилися в школі. Обидві закінчили музичну школу. Ми з чоловіком намагалися дати їм найкраще, — розповідає Надія. — Перевели навчатися в черкаський колегіум. Найняли тут квартиру, в якій за нашими доньками приглядала моя сестра.

Трагедія

Та ось 2000 року Павлу знову стало погано. Його турбували головні болі, знову почалися висипи на тілі. Усе було схожим, як 17 років тому, хоча чоловік весь цей час і перебував під наглядом лікарів. Подружжя звернулося в онкодиспансер, до того самого лікаря, що й у юності. І почули жахливий діагноз: онкозахворювання має вже четверту стадію. Це був кінець всьому.

Потрібно було проходити курс хіміотерапії. Лікування було дуже дорогим. Довелося продавати машину, просили про допомогу друзів.

— Нам сказали, що може допомогти операція з пересадки спинного мозку, — продовжує тяжкі спогади Надія. — На це потрібно 30 тисяч доларів. Навіть якби я продала все, що мала, цього було б замало. Та й гарантій на одужання ніхто не давав, — зітхає жінка. — Після курсу хіміотерапії йому стало трішки краще, але необхідно було пройти ще один курс. Нас попередили, що він може його не витримати. Павло погодився на наступну хіміотерапію. Та як ми не боролися за його життя, восени він помер. Останні дні він перебував у спеціальному боксі для приречених на смерть. У нашій палаті хворих було семеро, біля кожного сидів хтось із близьких. Тут лежали і

банкіри, і онучка впливового начальника, і молода мама. Всі вони помирали в мене на очах. Від пережитого шоку я втратила сон, душевний біль не минав ні вдень, ні вночі. Останнім помер мій чоловік...

Надія важко переживала втрату чоловіка. Продала будинок, у якому вони жили, бо все нагадувало про нього, все було зроблене його руками. Великим ударом були незаслужені звинувачення з боку його рідних, ніби вона не все зробила для його порятунку.

— Я переїхала з дітьми в Київ. Там жив мій брат. Потрібно було десь працювати, якось утримувати дітей. Влаштувалася нянею в багатій сім'ї. Там довелося терпіти приниження й всілякі чіпляння. Мені так жити не хотілося. Якось стою на балконі 14-го поверху. Дивлюся, місто яке гарне зверху, а на душі у мене такий відчай, така туга, ладна звести рахунки з життям. А позаду діти граються. Глянула на них. Ні! Житиму для дочок, я їм потрібна.

Переживаю другу молодість

Надія часто запитувала у свого батька: «Чому Бог так учинив зі мною? За віщо?» На що батько відповів: «Ніколи не питай Бога: чому. Запитай: для чого».

Якось, вийшовши з метро, до молодої згорьованої жінки звернувся чоловік, що виглядав по-діловому. Він запитав, чи відомо їй щось про Ізраїльську клініку. Надія відповіла, що не знає і знати не хоче. Чоловік не образився на різку відповідь. А розпитав, яка біда у неї сталася й запросив наступного дня відвідати в консультативному центрі від цієї клініки один захід. Після вагань Надія вирішила прийти, взявши з собою й доньок.

— У залі були люди, в яких хтось помер від онкохвороб, — розказує Надія. — Виступали колишні онкохворі, які змогли подолати цю хворобу. Як з'ясувалося, Ізраїльська клініка спеціалізується на профілактиці онкохвороб, розсіяного склерозу, цукрового діабету. А також лікуванні цих хвороб, реабілітації та відновленню. Директор клініки — двічі академік, єврейка з російським корінням доктор Нона, сама перенесла онкохворобу. Її клініка розробила продукцію на основі природних ресурсів Мертвого моря, яка врятувала багатьох людей від страшних хвороб. Тоді в Надії була мастопатія, хронічне безсоння, а в однієї з доньок — збільшена щитовидна залоза. Жінка вирішила перевірити, чи допоможуть їй препарати цієї клініки. Виявилося — допомогли.

— Переконавшись, що препарати діють, почала пропонувати їх і своїм рідним, — вела далі наша співрозмовниця. — Ніхто не розчарувався. А згодом наважилася й сама стати співробітником консультативного центру від Ізраїльської клініки. Таких зараз по Україні вже дуже багато. Мені довелося вчитися, як вести сітьовий бізнес. Працівники компанії виявилися уважними і доброзичливими. В мене був свій учитель, який усього мене навчив. Я почала багато читати, у тому числі й історії успішних жінок. І сама захотіла такою стати. Повністю змінила зовнішній вигляд. Метаморфоза відбулася не тільки з моїм іміджем, а й з внутрішнім станом. Я стала спокійнішою, впевненішою у собі, знову навчилася тішитися кожному дню, сонцю, небу і посміхатися. Ладилося і з роботою. Поступово бізнес почав давати прибуток.

На одному із навчальних занять, яке проводив центр, Надія познайомилася з Олександром. Він теж пережив у житті трагедію. Вони почали товаришувати, а згодом відчули, що їх єднає більше, ніж взаємна приязнь і дружба.

— Олександр теж відвідує тепер зі мною церкву. Ми одружені вже п'ять років. І дуже щасливі, — розчулено ділиться Надія. — Ми разом залишили у минулому біль і розпуку. Я дуже вдячна моїй мамі, яка допомагала мені в скрутну хвилину, нагадуючи слова з Біблії, що тим, хто любить Бога й покликаний за Його волею, все діється на добро. У моєму житті настали кардинальні зміни. З Олександром ми переїхали до Черкас, створили тут консультативний центр від Ізраїльської клініки. Зараз у нас немає відбою від клієнтів, тому що препарати справді допомагають людям справитися з хворобою. Раніше я не вміла сміятися, а тепер знову навчилася захоплюватися життям. Відчуваю, що переживаю другу молодість. Минулого літа я вперше в житті летіла на літаку. Заробивши грошей, ми з Сашею дозволили собі відпочинок за кордоном у п'ятизірковому готелі. Це була казка. Досі ми були неначе на колінах, а тепер Господь знову поставив нас на ноги.

Старша донька Надії вже має свою сім'ю. Молодша ще разом з мамою, але влітку збирається виходити заміж. З батьками мешкає й син Олександра від першого шлюбу.

— Ми живемо дружно й мирно, — стверджує Надія. — Я навчилася не критикувати людей, а підтримувати їх ініціативи, їх особистісну значимість. Навчилася бути оптимісткою, закоханою у життя і людей. Нині намагаюся займатися і благодійністю. А всім жінкам, які переживають нелегкі часи, які розчаровані і впадають у відчай, хочу нагадати слова відомого британського політика: «Ніколи не здавайтеся!»

Лідія ТИТАРЕНКО,
Тетяна ЮРКОВСЬКА.

На знімках: Надія у 28 років; Ця життєрадісна 41-літня бізнес-леді — також Надія Демчук.

Фото з родинного альбому Демчуків.

Я — ПІДПРИЄМЕЦЬ

Мати чи не мати,

або Печатка для фізособи

Фізична особа-підприємець може здійснювати свою діяльність без печатки. Так, підприємець, що оподатковується за спрощеною системою, не зобов'язаний її мати. Водночас у деяких випадках наявність печатки є обов'язковою, зокрема, якщо фізична особа-підприємець є платником податку на додану вартість, то для оформлення податкових накладних їй потрібна печатка. Тому, починаючи підприємницьку діяльність, варто її отримати.

Замовити та виготовити печатку можна у штемпельно-граверній майстерні, що має відповідний дозвіл. Але для її замовлення необхідно отримати дозвіл органів Міністерства внутрішніх справ України. Порядок видачі дозволів на виготовлення печаток і штампів встановлено наказом Міністерства внутрішніх справ України від 11 січня 1999 року №17.

Дозвіл на оформлення замовлення на виготовлення печатки фізичним особам-підприємцям видається міськрайорганами внутрішніх справ за місцем реєстрації фізичної особи. Для отримання зазначеного дозволу підприємцю потрібно подати до відповідного органу внутрішніх справ заяву. В заяві має бути зазначено кількість печаток та штампів, які передбачається виготовити; уперше чи ні виготовляються печатки та штампи (при виготовленні печаток не вперше зазначається підстава їх виготовлення); місце проживання; особа, відповідальна за отримання дозволу на виготовлення печаток і штампів, її прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані; прізвище, ім'я, по батькові, паспортні дані керівника або уповноваженої ним особи, що подає клопотання до органу внутрішніх справ, з якого часу на обійманій посаді; інформація про перереєстрацію особи (у разі такої), отримання дубліката свідоцтва про реєстрацію та з чим це пов'язано, існування непорозумінь щодо користування печатками і штампами (у разі відсутності таких даних це також відображається в заяві). До заяви додаються такі документи:

* нотаріально завірена копія свідоцтва про державну реєстрацію;
* зразки (ескізи) печаток, штампів — у двох примірниках, затверджені керівником (власником);
* копія довідки про присвоєння ідентифікаційного номера фізичної особи — платника податків.

Пам'ятайте, що органам внутрішніх справ для видачі дозволу на виготовлення печаток і штампів забороняється вимагати від суб'єкта підприємницької діяльності додаткові документи, що не передбачені законодавством.

Протягом трьох робочих днів з дня одержання документів орган внутрішніх справ зобов'язаний видати дозвіл або надати письмову відмову із зазначенням причин, які обумовлюються законодавством України. Оформлений дозвіл видається громадянам або уповноваженим ними особам під розписку, після пред'явлення паспорта чи іншого документа, що засвідчує особу.

Також на зворотному боці оригіналу свідоцтва про державну реєстрацію, який подається до органів внутрішніх справ при отриманні дозволу, ставиться штамп про видачу дозволу на право виготовлення певної кількості печаток і штампів, який засвідчується підписом працівника дозвільної системи і скріплюється печаткою, після цього документ повертається. Це підтверджує наявність у фізичної особи-підприємця печатки.

Необхідно відзначити, що у зв'язку з перейменуванням підприємств, а також спрацюванням печаток, штампів, оформлення замовлень здійснюється на загальних підставах.

Варто пам'ятати, якщо печатка або штамп були викрадені чи загублені, підприємець зобов'язаний вжити заходів задля їх розшуку та негайно повідомити про це органи внутрішніх справ. Дозвіл на оформлення замовлень на виготовлення печаток і штампів замість викрадених, загублених також видається на загальних підставах після подання заяви про крадіжку, втрату, а також після опублікування в пресі повідомлення про недійсність викрадених, загублених печаток і штампів.

Ігор САНДУГЕЙ.

ОГОЛОШЕННЯ

Постановою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр-т Шевченка, 18/1) по справі №6/108-08 від 26.05.2008 р. визнано банкрутом та розпочато ліквідаційну процедуру ТОВ «Созіданіє» (юридична адреса: 40030, м. Суми, вул. Соборна, буд. 38, офіс №2, р/р 2600600200429 в Сумській філії ВАТ банку «БІГ Енергія», МФО 337803, код 34012916). Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Чечельницького Олександра Йосиповича (ліцензія серія АБ №216931 від 25.04.2005 р., адреса: 40024, м. Суми, вул. Сумсько-Київських дивізій, б. 24). Заяви від кредиторів з грошовими вимогами до боржника згідно зі статтею 14 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом», а також заяви від осіб, які виявили бажання взяти участь у санації боржника, приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня публікації цього оголошення.

Постановою господарського суду Дніпропетровської області від 29.05.2008 р. по справі №Б 15/151-08 ТОВ «ВІТКОМ-ТРАЙС» (код ЄДРПОУ 333971860; 49000, м. Дніпропетровськ, вул. К. Лібкнехта, б. 13/3) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура. Ліквідатором призначений арбітражний керуючий Талан Ростислав Григорович, т.: (056) 370-74-70, поштова адреса: 49000, м. Дніпропетровськ, а/с 158.

Викрадену печатку
КП «Кіноконцертний комплекс»
синього кольору із зображенням
герба Славутича,
вважати недійсною.

Втрачено печатку Підприємства Громадської Організації «Інноваційно-Впроваджувальний господарський центр «Союз Аграріїв України», код: 35648817, ІПН - 356488126599, адреса: 04060, м. Київ, вул. Ольжича, 7, оф. 77, тел./факс: 484-14-27. Дирекція підприємства просить всі відбитки втраченої печатки проставлені після 27 травня 2008 року, вважати не дійсними.

В оголошенні про банкрутство ДП ДГ "Червоний Жовтень" Інституту рослинництва ім. В. Я. Юр'єва, ЄДРПОУ 05460456 ("Голос України" № 87 від 7.05.2008 р.), дату ухвали слід читати 07.03.07 р. Далі - за текстом.

Господарським судом Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) ухвалою від 25.02.2008 р. порушено справу №27/65 Б про банкрутство приватного підприємства «Мега» (86391, м. Жданівка, кв-л., 24/36, буд. 16, к в. 19, п/р не має, код ЄДРПОУ 32702766) та ведено мораторій на задоволення кредиторських вимог. Ухвалою суду від 28.05.2008 р. розпорядником майна призначено Білозьора Василя Васильовича, ліцензія АВ №347231, адреса: 86300, м. Кіровське, вул. Леніна, буд. 1-а, тел.: 8 (06250) 6-17-46. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) від 20 травня 2008 року по справі №5/128-08 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо спільного підприємства «Мурованокуриловецький плодоовочеконсервний завод» (код ЄДРПОУ 01729418, п/рахунок 2600117231 в ВОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247), смт. Мурovані Курилівці Вінницької області, вул. Кірова, 3.
Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Марковського Станіслава Станіславовича (м. Вінниця, вул. Келецька, буд. 126, кв. 137, ліцензія АБ №216817 від 04.03.05 р.).

Ухвалою господарського суду Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під'їзд) від 05.05.2008 р. порушено справу №Б-19/44-08 про банкрутство Приватного підприємства «Сємт» (код ЄДРПОУ 33478610, м. Харків, вул. Карла Маркса, 32, р/р 26001301814435 в БВ №4 філії «Відділення Промінвестбанку в м. Харкові», м. Харків, МФО 351458). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шубу В. І. (ліцензія АВ №081017 від 15.05.2006 р., адреса: м. Харків, вул. Барабашова, 38-А, кв. 159).
Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з моменту публікації оголошення.

Постановою Господарського суду Донецької області від 05.05.2008 р. у справі №5/28б Товариство з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна фірма «Універсал. ЛТД» (83007, м. Донецьк, вул. Жмури, 1, корпус 202, кімната 407, п/р 26007198055161 в ВАТ «Кредитпромбанк» м. Донецьк, МФО 335593, код ЄДРПОУ 32688726) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру строком на три місяці до 05.08.2008 р. Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «Восток-Фінанс», 83056, м. Донецьк, вул. П. Поповича, буд. 1-А, код ЄДРПОУ 35175574.

Товарна біржа "Подільська" (29000 м. Хмельницький вул. Театральна, 10 т. 65-05-13, 70-20-73, 70-22-10, 70-22-11 ,т./факс 795-801, код 32452151 р/р 2600701009716 МФО 315654 ХФ ВАТ "Кредо банк ", оголошує про проведення торгів(аукціону) по реалізації
Майно, що належить ДП "Новатор", м.Хмельницький. Дата торгів 07.07.2008р.

Останній термін подачі заявок — за три дні до дати проведення аукціону.

№ п/п	Назва обєкту	Інв.№	Рік введення в експл	Первісна вартість	Сума зносу	Технічна характеристика	Початкова вартість грн
1	Приміщення частини корпусу №2, заг. пл 684,5 кв.м.	0000002/1	1965	62649	56889	Стан задовільний	628371,00
2	Приміщення частини корпусу №70, заг. пл 57,4 кв.м., вул. Тернопільська,17	0000067/1	2000	4395	1545	Стан задовільний	63232,00
3	Приміщення частини корпусу №2-2а (компресорна), заг.пл.64,1 кв.м., вул.. Тернопільська,17	0000002/2	1965	6471	5876	Стан задовільний	76497,00

Торги проводяться за адресою м. Хмельницький , вул. Театральна 10 (у приміщенні товарної біржі) об 1100. Час ознайомлення з майном кожного робочого дня за місцем знаходження об'єкту. Гарантійний внесок - 10% від стартової вартості.
Реєстраційний внесок для фізичних осіб 25 грн. , для юридичних - 50 грн

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до п.2 ч. 1 ст.2 Закону України «Про обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України» Вищий адміністративний суд України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Гашицького Олександра Васильовича - суддею Вищого адміністративного суду України;
Захарова Олександра Васильовича - суддею Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду;
Шостака Олександра Олександровича - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
Хрімлі Олександра Геннадійовича - суддею Київського апеляційного адміністративного суду;
Крусяна Андрія Володимировича - суддею Одеського апеляційного адміністративного суду;
Макаренко Яни Миколаївни - суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
Рябоконь Євгенії Валеріївни - суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
Донець Ліани Олексіївни - суддею Харківського апеляційного адміністративного суду;
Нечипуренка Олександра Михайловича - суддею Запорізького окружного адміністративного суду;
Садового Ігоря Вікторовича - суддею Запорізького окружного адміністративного суду;
Островської Олени Петрівни - суддею Луганського окружного адміністративного суду;
Смілянця Едуарда Станіславовича - суддею Черкаського окружного адміністративного суду;
Гуцала Івана Павловича - суддею Окружного адміністративного суду міста Києва.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 28.01.2008 р. по справі № Б-24/07-08 визнано банкрутом фермерське господарство "Дещенко С. А." Харківська обл., Куп'янський р-н, с. Ягідне, код ЄДРПОУ 31690650. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Івлеву Наталію Андріївну (ліц. АБ № 116289 від 02.02.2005 р.), 61189, м. Харків, вул. С. Тархова, 5, кв. 9; тел. 8(067)902-72-57.

Постановою господарського суду Запорізької області від 23.05.2008 року по справі №21/140/08 ВАТ «Шляхмаш» (71111, Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Гагаріна, 7; код ЄДРПОУ 05824579) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено голову ліквідаційної комісії боржника Кірічка Віктора Андрійовича (поштова адреса: 71700, Запорізька область, м. Токмак, вул. Володарського, буд. 272 «а», кв. 7).

В провадженні Господарського суду Чернігівської області знаходиться справа №12/124 за позовом Товариства з обмеженою відповідальністю «Віт-Партнер» (ідентифікаційний код 33335968) до Відкритого акціонерного товариства «Чернігівський завод радіоприладів» (ідентифікаційний код 14307392) та Суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Темнюка Володимира Володимировича (ідентифікаційний номер 2330404019) про визнання недійсним укладеного між відповідачами договору купівлі - продажу від 01.09.2007 р. №459/037 та визнання за позивачем права власності на майно, яке знаходиться на виробничому майданчику №5 за адресою: Чернігівська обл., Чернігівський район, с. Моргуличі, вул. Чернігівська, 2-а, а саме: внутрішньоплощадну автодорогу пл. №5 (інвент. №338); благоустрій пл. №5 (інвент. №339); трубопроводи пінного гасіння (інвент. №615); внутрішньоплощадні мережі водопроводу (інвент. №616); внутрішньоплощадні мережі каналізації (інвент. №617); теплові мережі та мазутопровід (інвент. №618); внутрішньоплощадні кабельні мережі (інвент. №634); внутрішньоплощадне освітлення пл. №5 (інвент. №635); кран мостовий (інвент. №196012); кран-балку (інвент. №196088); трансформатори КТП-22 енергетичного корпусу (інвент. №№201746, 201747, 201748, 201749); підігрівач мазуту енергетичного корпусу (інвент. №201757); котлоагрегати Е1-9 енергетичного корпусу (інвент. №№201758, 201759, 201760, 201761); конденсаторну установку УКБ енергетичного корпусу (інвент. №201814); блок охорони БА-20 (інвент. №401017); автотелефонну станцію АТСК-500/200 (інвент. №503029).
Усіх осіб, чиїх прав та обов'язків стосується вказана справа просимо в строк до 11 червня 2008 р. повідомити про ці права та обов'язки Господарський суд Чернігівської області за адресою: 14000, м. Чернігів, проспект Миру, буд. 20, та ТОВ «Віт-Партнер» за адресою: 14001, м. Чернігів, вул. Текстильників, буд. 11-а, кв. 77. Чергове судове засідання по даній справі призначене на 12.06.2008 р. на 9 год. 30 хв. Також просимо усіх не вчиняти будь-яких правочинів та інших операцій з вказаним майном, оскільки право власності на нього оспорюється. ТОВ «Віт-Партнер».

Постановою господарського суду в Київській області (вул. Комінтерна, 16, м. Київ, 01032) від 30.01.2008 року по справі Б11/481-08 Селянське фермерське господарство «Росток», код ЄДРПОУ 13738138 (юридична адреса: Київська обл., Ставищенський р-н, с. Торчиця, вул. Кузнечна, 5, 09413) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Агафонова Олега Юрійовича (ліцензія АВ 347120).Заяви кредиторів та санаторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Миколаївської області (54001, м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) по справі №10/144/06 від 29 травня 2008 року визнано банкрутом боржника, фермерське господарство «Командор», розташованого за адресою: 57035, Миколаївська область, Веселинівський район, с. Михайлівка, код 22442499, р/р 260094314 в МОД АППБ «Аваль», МФО 326182. Ліквідатором призначено Бєлого Олега Свєтославовича, ліцензія серії АБ №271664 від 24.01.2006 р. (56401, смт. Доманівка, а/с 52, Миколаївської області).

Постановою Господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бульв. Шевченка, 307) по справі №14/1914 від 6.05.2008 р. товариство з обмеженою відповідальністю «Прогрес» (юридична адреса: Черкаська обл., Маньківський район, с. Роги) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура строком на дванадцять місяців. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Смілянця Сергія Миколайовича (ліцензія АБ №176200), поштова адреса: 20300, Черкаська область, м. Умань, вул. Горького, 14). Тел./факс: 8 (04744) 40860.

Постановою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 08.04.2008 року по справі №Б-13/31 Товариство з обмеженою відповідальністю «Данастр» (код 20544601; 77100, Івано-Франківська область, м. Галич, вул. Л. Українки, 12-А) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Бігуна Романа Дмитровича, 76006, м. Івано-Франківськ, вул. Миколайчука, 17А/44, ліцензія АБ №176130 від 27.07.2005 р.
Претензії приймаються протягом одного місяця з дня опублікування оголошення.

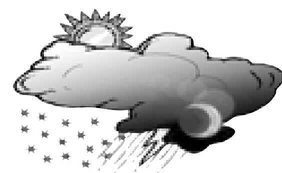
До відома конкурсних кредиторів
КП «Київтрактородеталь»,
засідання по визнанню кредиторських вимог відбудеться 12 червня 2008 року о 15:00 в залі №11 Господарського суду м. Києва. Явка кредиторів ТОВ «Арктурус», ТОВ «Юнікон-Трейд», ТОВ НВП «СтальІнвестПром», ТОВ «Інтермаш», ПП «Метал-Центр», ВАТ АК «Київводоканал», ТОВ «Злагода», ПП «Донспецмонтаж», ТОВ «ТД «Вікант», ТОВ «ПСП», ФСС від нещасних випадків на виробництві та професійних захворювань є обов'язковою.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) 26.05.2008 р. в порядку ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнано банкрутом по справі №10/100-08 сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Артеміда», с. Білозерівка Липовецького р-ну, код 20090614, р/р 2600882260 в ВОТ ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 302247 (22532, Вінницька область, Липовецький район, с. Білозерівка, вул. Поповича, 9)
Ліквідатором по справі призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства (21036, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7). Претензії кредиторів приймаються протягом 30-ти днів з дня виходу оголошення.

Господарським судом Львівської області відкрито ліквідаційну процедуру та визнано банкрутами наступні підприємства:
Постановою від 27.05.2008 р. по справі №8/87 - приватне підприємство «Піч-2», код ЄДРПОУ - 32477731, місцезнаходження: Львівська область, Радехівський район, с. Павлів, проспект Юності, 39.
Постановою від 27.05.2008 р. по справі №8/88 - приватне підприємство «Сокаль-сервіс», код ЄДРПОУ - 32124197, місцезнаходження: Львівська область, Радехівський район, с. Павлів, проспект Юності, 39.
Ліквідатором вищевказаних підприємств призначений арбітражний керуючий Марчук Г. О. (79032, м. Львів, вул. Пасічна, 185/7, ліцензія АБ №216994 від 16.05.2005 р.).
Претензії кредиторів до банкрутів приймаються ліквідатором протягом місяця з дня опублікування цього оголошення.

ПАРАД ПОРАД

№ 107 (4357) П'ЯТНИЦЯ, 6 ЧЕРВНЯ 2008

За прогнозом Гідрометцентру України, 7 червня у південних областях короткочасні дощі, грози, на решті території країни переважно без опадів. У південних областях пориви вітру 15—20 м/с. Температура повітря вночі 7—12 градусів тепла; вдень 19—24 градуси. У Києві та області без опадів. Температура повітря у Києві вночі 10—12 градусів тепла, вдень 21—23; по області вночі 7—12 градусів тепла, вдень 19—24.

ЦЬОГО ДНЯ, 6 ЧЕРВНЯ

❐ 1799. Народився Олександр Пушкін. ❐ 1868. Народився англійський полярник, дослідник Антарктиди Роберт Скотт. Керував експедицією, що в 1912 р. досягла Південного полюсу і загинула по дорозі назад. ❐ 1903. Народився вірменський композитор Арам Хачатурян, один з найвидатніших митців сучасності (балети "Гаяне", "Спартак"). ❐ 1919. У Києві закінчив роботу Всеукраїнський з'їзд волосних виконкомів. ❐ 1944. Англо-американські війська висадилися в Нормандії (Франція). Відкриття другого фронту. ❐ 1968. Помер після замаху американський сенатор Роберт Кеннеді.

ВАШЕ ЗДОРОВ'Я

Дієта для пам'яті

Нейрофізіологи вважають, що похвалитися доброю пам'яттю можуть люди, які дотримуються спеціальної дієти: риба, волоські горіхи, житній хліб з вершковим маслом і салати з овочів та бобових, заправлені олією. Тож спробуйте скорегувати свій раціон.

Страви з риби потрібно їсти не менш як двічі на тиждень — адже цей продукт містить не тільки фосфор, а й різноманітні поліненасичені жирні кислоти, що змушують мозок плідно працювати.

Банани у великій кількості рятують від забудькуватості.

Виноград і яблука допомагають людині зосередитися.

Морква, червоний перець (паприка) та апельсини сповільнюють процес старіння організму, в тому числі й мозку. Картопля поліпшує працездатність.

ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

Щоб праска не залишала слідів на одязі

* Якщо на підошві праски ви помітили іржаві плями або плями від крохмалю, посипте їх сіллю й протріть спочатку вологою, а потім сухою ганчіркою.

* Якщо ви випадково поставили гарячу праску на поліетиленовий пакет, очистити підошву допоможе рідина для зняття лаку. Проте спочатку праска має охолонути.

* У жодному разі не можна зачищати забруднену поверхню праски дрібним наждаком. Якщо ви це вже зробили і зіпсували свою праску, не поспішайте її викидати. Натріть на дрібній тертці парафін, змішайте з чистою кухонною сіллю та розкладіть на папері. «Пропрасуйте» цю суміш через промокальний або туалетний папір при температурі 100 градусів Цельсія. Підошва знову стане гладенькою, але час від часу процедуру доведеться повторювати.

Лілія ІВАНОВА.

Є ІДЕЯ!

Пристрій для літнього душу

Такий пристрій можна зробити з фреонового конденсатора від холодильника, який вийшов з ладу. Приєднайте конденсатор — це чорна металева панель на задній стінці холодильника — до бачка з водою. Поглинаючи сонячне тепло, він забезпечить конвекцію і добре нагріватиме воду для літнього душу та інших побутових потреб.

Про чаї, соки та молоко

НАЙКОРИСНІШІ НАПОЇ

Ніщо не може цілком замінити потребу нашого організму в простій воді. Це найнеобхідніше і найкорисніше джерело вологи. Однак є напої, які живлять наш організм ще й багатьма корисними речовинами.

Зелений чай

Знижує ризик виникнення остеопорозу, раку, серцево-судинних захворювань. У зеленому чаї міститься багато флавоноїдів, поліфенолів і антиоксидантів, що захищають клітини від шкідливого впливу і нейтралізують вільні радикали. У чаї також міститься фтор, що зміцнює кістки і благотворно впливає на зуби. Калорії: 0.

М'ятний чай

Допомагає справитися з розладом шлунка, полегшує кольки, поліпшує травлення. М'ята має протиспазматичну дію, знімає біль у м'язах та м'язову напругу. Калорії: 0

Молоко (з 1%- м вмістом жиру)

У молоці містяться складні вуглеводи, білки і невелика кількість жирів, тому цей продукт засвоюється повільно, і ви відчуваєте ситість протягом певного часу. Завдяки складним вуглеводам рівень цукру в крові залишається стабільним. Кальцій міститься в молоці разом з вітаміном D, тому добре засвоюється. Більш того, кальцій допомагає клітинам спалювати жири, отже, молоко сприяє нормальному зниженню ваги. У склянці молока (250 г) — 120 ккал.

Соєве молоко

Знижує ризик виникнення серцево-судинних захворювань. Харчові волокна і білки, що містяться в соєвому молоці, знижують рівень «поганого» холестерину і тригліцеридів. Однак, якщо ви хочете цілком замінити коров`яче молоко на соєве, вам не вистачатиме кальцію і вітамінів A і D. Тому краще купувати соєве молоко, збагачене цими мікроелементами. У сої містяться фітоестрогени, що можуть спричинити виникнення раку грудей. Якщо у вас у родині були випадки цього захворювання, то доцільність уживання соєвого молока краще обговорити з лікарем. До речі, у 250 г продукту — 81 ккал.

Гарячий шоколад або какао

Поліпшує настрій і захищає від виникнення серцево-судинних захворювань. Какао багате на поліфеноли, що захищають клітини від дії вільних радикалів. Уживання гарячого шоколаду збільшує кількість гормону серотоніну, низький рівень якого негативно позначається на настрої. Калорії: близько 195 ккал у 250 г готового продукту і 115 ккал — у порошковій суміші.

Томатний сік без солі

Захищає від багатьох форм раку. Як відомо, продукти переробки свіжих помідорів містять ликопен у більшій концентрації, ніж самі плоди. Ликопен асоціюється зі зниженням ризику виникнення раку ротової порожнини, легень, шлунка, печінки, молочних залоз, шийки матки і прямої кишки. Крім того, ликопен захищає серце від впливу вільних радикалів, тим самим знижує ймовірність виникнення серцево-судинних захворювань. У 250 г продукту міститься 43 ккал.

Журавлиний сік

Запобігає захворюванню ясен, допомагає справитися з інфекціями сечовивідних шляхів. Однак у соку найчастіше міститься цукор, тому або вибирайте 100% сік без цукру, або вживайте не більше ніж одну склянку на день. У 250 г продукту — 140 ккал.

Апельсиновий сік

Вітамін, що міститься в соку, підвищує імунітет, захищає від багатьох хвороб, серед яких катаракта та рак. Апельсиновий сік — чудове джерело фолієвої кислоти, необхідної для запобігання дефектів розвитку плоду. У 250 грамах продукту — 115 ккал.

Мал. Олексія КУСТОВСЬКОГО.

Садова доріжка з травичкою і без

У ВЛАСНОМУ БУДИНКУ

Сьогодні на будівельних ринках і в магазинах вибір бетонних та керамічних плит для садових доріжок цілком достатній. Деякі власники садових ділянок кладуть їх на цементну основу, вважаючи, що так доріжка прослужить довше. Це не зовсім правильно, бо через перепад температури вже за два-три роки у цементі можуть з'явитися тріщини. А от доріжка з плит, викладених на піщану подушку без жорсткого ущільнення, служить цілком надійно і довго. До того ж коштуватиме вона дешевше та й зробити її простіше.

Розмітьте майбутню доріжку кілочками і мотузками. Потім видаліть дерен і засипте основу піском.

Піщана подушка має бути товщиною не менше 5 см. Після цього можна викладати плити, вирівнюючи їх трамбівкою — шматком бруса чи колоди з прибитою ручкою — і підсипаючи під них у міру потреби пісок. Процес нескладний: зачепити сапкою і трішки підняти плиту з потрібного боку, підсипати садовим совком піску й утрамбувати.

Звичайно, як щільно не підганяй одну до одної плити, в щілини все одно проб'ється трава. Її можна видаляти, а можна залишити і підстригати. На міцність доріжки травичка не впливає, а вигляд має веселіший.

Секрети огіркового врожаю

НА ГОРОДІ

На своїй дачній ділянці я вирощую квіти, ягоди, помідори й огірки. От тільки останній овоч чомусь не завжди радує багатим урожаєм. Може, є секрети його вирощування, про які я не знаю?.. Порадьте, як правильно вирощувати огірки.

Ольга СМИРНОВА.

Запорізька область.

Секрети й справді є. По-перше, огірки люблять світло й тепло. Враховуйте це при виборі місця для них. Огіркам потрібен високоврожайний ґрунт. Тому вносьте в нього свіжий гній. Щоправда, це необхідно робити восени, коли перекопуєте город. Якщо на рослині з'явилося багато пустоцвітів, це може свідчити про таке:

— ви посіяли свіже насіння врожаю попереднього року;

— місце для огірків занадто темне;

— відстань між рослинами — маленька.

Тому для сприяння появі жіночих квіток із зав'язями потрібно прищипнути вершечок головного стебла над останнім листком, що підсилює ріст бічної гудини з жіночими квітками. Обривати пустоцвіти не треба: без них неможливе запліднення.

Якщо ваш торішній урожай був гірким, урахуйте: огірки не одержували достатньо вологи, не були захищені від холоду, росли в тіні.

Підгодовувати й поливати огірки бажано ввечері, у теплу погоду.

Якщо на гудині з'явився павутинний кліщ, обприскайте рослини настоєм луски цибулі або часнику.

Коли у вас уже з'являться плоди, збирайте врожай регулярно. Інакше рівень плодоносності падатиме.

Фото з сайта www.greenhouses.ru.

На сторінці використано матеріали Укрінформу.

Сторінку підготували Ірина ВАСИЛЬЧЕНКО та Оксана КАЛУГІНА.

Редактор номера Марія ДАВИДЕНКО.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1395

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

4 820094 010046